

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ.

LE COURRIER GREC,
JOURNAL POLITIQUE, LITTÉRAIRE ET INDUSTRIEL.

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ εκδίδεται δις της εβδομάδος, την Πέμπτην και Κυριακήν. — Η τιμή της συνδρομής είναι 40 δραχμ. κατ' έτος προκληρωτά. — Η τιμή των καταχωρήσεων είναι είκοσι 30 λεπτά διὰ τὸν στίχον τοῦ φύλλου, καὶ 12 λεπτά διὰ τὸν στίχον τοῦ Παραρτήματος. — Η συνδρομή γίνεται ἐν Ἀθήναις μὲν εἰς τὸν ἑργασίαν μὲνον ἑνὸς τοῦ Καταστήματος τῆς Γενικῆς Διοικήσεως τῶν Ταχυδρομίων Διεκπεραιωτῆν τῶν Β. Ἑφημερίδων εἰς δὲ τὰς ἑπαρχίας παρὰ τοῖς Διοικηταῖς τῶν ταχυδρομίων, καὶ ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος παρὰ τοῖς Κυρίοις Ἑλλήν. Προξένους.

Le COURRIER GREC paraît le Dimanche et Jeudi de chaque semaine. Le prix de l'abonnement est de 40 dr. par an, payables d'avance. — Prix des insertions, 30 lepta par ligne de 50 lettres dans la feuille, et 12 dans les suppléments. — On s'abonne à Athènes, à la direction générale des postes, bureau d'expédition des journaux du gouvernement; chez les directeurs de Postes dans l'intér. et chez MM. les Consuls de Grèce à l'étranger.

ΚΥΡΙΑΚΗ 13 Ἀπριλίου. 1841.

DIMANCHE 25 Avril 1841.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

ΝΟΜΟΙ ΚΑΙ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΠΙΣΗΜΟΙ ΔΙΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ.

Ο Θ Ω Ν
Ε Λ Ε Θ Θ Ε Ο Υ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Θεωροῦντες ὅτι τὸ ἀπολύτως ἀναγκαῖον καὶ πολυποθούμενον κατάστημα τῆς ἐθνικῆς τραπεζῆς δὲν ἔμπορεῖ νὰ πραγματοποιηθῇ ἄνευ πλήρους ἀσφαλείας τοῦ τῆς ὑποθήκης δικαιώματος, καὶ ἐπιθυμοῦντες ἐν ταύτῃ νὰ μὴ προσβληθῇ ἐκ τούτου τὸ δικαίωμα τῆς ιδιοκτησίας τῶν ιδιωτῶν ἢ τοῦ δημοσίου, ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν, ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης καὶ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματειῶν τῆς Ἐπικρατείας, καὶ ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας:

Ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρ. 1. Πᾶς ὅστις κατὰ τὸν ὑπὸ σημερινῇν ἡμερομηνίαν ἐκδιδόμενον περὶ τραπεζῆς Νόμον, θέλει νὰ δανεισθῇ ἐπὶ ὑποθήκῃ ἀκινήτων κτημάτων ἀπὸ τὴν ἐθνικὴν τράπεζαν, χρεωστῇ νὰ παρουσιάσῃ εἰς τὸν διευθυντὴν αὐτῆς, τὴν περὶ τούτου αἴτησίν του, εἰς τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ περιέχεται ἡ ζητούμενη ποσότης, τὰ εἰς ὑποθήκην προσφερόμενα κτήματα, ὁ δῆμος, τὸ χωρίον καὶ ἡ θέσις, ὅπου ταῦτα κεῖνται, τὰ ὅρια, ἡ ἔκτασις καὶ οἱ γείτονες τῶν κτημάτων αὐτῶν· πρὸς δὲ τούτοις χρεωστῇ νὰ παρουσιάσῃ καὶ τοὺς τίτλους, δυνάμει τῶν ὁποίων εἶναι ἰδιοκτητῆς, ἢ ὑπολας ἄλλας ἀποδείξεις ἔχει πρὸς ὑποστήριξιν τῆς κυριότητός του.

Ἄρθ. 2. Ὅσάντις ἡ διευθυνσις τῆς τραπεζῆς ἔχῃ τὴν παραμικρὰν ἀμφιβολίαν περὶ τῆς κυριότητος τοῦ κτήματος, θέλει ἀρνεῖσθαι προσωρινῶς νὰ δώσῃ τὸ δάνειον καὶ θέλει λαμβάνει τῇ συγκαταθέσει τοῦ αἰτούντος τ' ἀκόλουθα μέτρα.

Ἄρθρ. 3. Ὁ διευθυντὴς τῆς τραπεζῆς θέλει ἐπιθέτει εἰς τὴν αἴτησιν τοῦ αἰτούντος τὸ δάνειον τὸ: ἐθεωρήθη καὶ θέλει τὴν ἐπιστρέφει εἰς τὸν παρουσιάζοντα αὐτὴν διὰ νὰ τὴν καταχωρίσῃ εἰς παράρτημα τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως. Ἐκαστὸς δὲ δήμαρχος ὀφείλει νὰ ἐπιτρέπῃ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ εἰς τὸν δῆμον ἀνήκοντος ἀντιτύπου εἰς ὅτινα τὸ ἀπαιτήσῃ εἴτε δημότην εἴτε μὴ. Γενομένης δὲ τῆς τοιαύτης καταχωρίσεως, ὁ διοικητὴς θέλει φροντίζει νὰ δημοσιεύεται ἡ ῥηθῆσα αἴτησις εἰς τὰς πρωτεύουσας τῶν δήμων τῆς διοικήσεώς του, καὶ τῶν εἰς αὐτὴν ὑπαγομένων ὑποδιοικήσεων, καὶ εἰς τὰ χωρία τοῦ δήμου, ἐντὸς τοῦ ὁποίου κεῖται τὸ κτήμα. Ἡ δημοσίευσις αὕτη γίνεται διὰ τοιχοκολλήσεως καὶ ἀναγνώσεως ἐπ' ἐκκλησίας τρεῖς κατὰ συνέχειαν κυριακάς· πιστοποιεῖται δὲ αὕτη καὶ ὅσον μὲν ἀφορᾷ τὴν ἀπλήν τοιχοκολλήσιν δι' ἀποδεικτικῶν τοῦ δημάρχου, ἢ τῶν παρέδρων τῶν χωρίων· καὶ ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν ἐπ' ἐκκλησίας ἀνάγνωσιν, δι' ἀποδεικτικῶν τοῦ ἱερέως τῆς ἐκκλησίας· ὅστις ἔκαμε τὴν ἀνάγνωσιν, καὶ τοῦ ὁποίου τὴν υπογραφήν ἐπικυρῶσιν ὁ δήμαρχος, ἢ ὁ πάρεδρος τῶν δήμων, ἢ τῶν χωρίων. Τὰ ἀποδεικτικά δὲ ταῦτα ἀποστέλλονται εὐθὺς διὰ τοῦ δημάρχου πρὸς τὸν διοικητὴν, ὅστις τὰ ἀποστέλλει, ἐπικυρώνων τὴν υπογραφήν τῶν ὑποδεστέρων ἀρχῶν, εἰς τὴν τράπεζαν, καὶ εἰδοποιεῖ περὶ τούτου τὸν αἰτήσαντα τὸ δάνειον.

Ἄρθρ. 4. Πᾶς ἔχων πραγματικὸν δικαίωμα ἐπὶ τοῦ εἰς ὑποθήκην προσφερομένου κτήματος δύναται νὰ κάμῃ αὐτοπροσώπως, διὰ πληρεξουσίου ἢ κηδεμόνος του τὰς ἐπὶ τοῦ κτήματος τούτου ἐνστάσεις του ἐντὸς 4 μηνῶν, ἀφ' ἧς ἡμέρας γενῇ ἡ τρίτη ἐπ' ἐκκλησίας ἀνάγνωσις τῆς αἰτήσεως· εἰς τὴν πόλιν ἢ τὸ χωρίον ὅπου ἔγενεν ἡ ἀνάγνωσις αὕτη τὸ βραδύτερον, καὶ μετὰ τοὺς τέσσαρας μῆνας μετῴσου δώσῃ ἡ τράπεζα τὸ δάνειον ἐπὶ τῇ ὑποθήκῃ τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος κτήματος. Πρὸς εὐκολίαν τῶν ἐνστάσεων δύνανται πλείονες δι' ἐνός καὶ τοῦ αὐτοῦ ἐγγράφου νὰ καταστήσωσιν ἐπὶ τούτῳ ἓνα καὶ τὸ αὐτὸ ἄτομον πληρεξουσίων τῶν. Αἱ ἐνστάσεις γίνονται ἐγγράφως καὶ παραδίδονται εἰς τὸν διοικητὴν τῆς περιφέρειας ὅπου κεῖται τὸ κτήμα· ὅστις δὲ δίδει ἀποδεικτικὸν παραλαβῆς καὶ τὰς διευθύνει ἄνευ ἀναβολῆς εἰς τὸν διευθυντὴν τῆς τραπεζῆς.

Ἄρθρ. 5. Ὁ Διοικητὴς ὁ Οἰκονομικὸς ἐπίτροπος, ὁ Δήμαρχος καὶ ἕκαστον μέλος τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου τοῦ δήμου, ἐντὸς τοῦ ὁποίου κεῖται τὸ κτήμα, ὀφείλου ἐπὶ προσωπικῇ αὐτῶν εὐθύνῃ νὰ κάμουν πρὶν τῆς ἀποτίσεως τοῦ δανείου ἐκ μέρους τῆς τραπεζῆς, καὶ μάλιστα ἐντὸς τῶν τεσσάρων μηνῶν, καθόσον εἶναι εἰς αὐτοὺς δυνατόν, τὰς ἐκ μέρους τοῦ δημοσίου ἐνστάσεις, διὰ πᾶν πραγματικὸν δικαίωμα, τὸ ὁποῖον τυχὸν τὸ δημόσιον ἔχει ἐπὶ τοῦ προσφερομένου εἰς ὑποθήκην κτήματος. Αἱ εἰρημέναι ἀρχαὶ πέμπουν κατ' εὐθείαν ἐπὶ συστάσει τὰς ἐνστάσεις τῶν εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματειῶν, ἥτις τὰς παραδίδει εἰς τὴν τράπεζαν, λαμβάνονσα παρ' αὐτῆς ἀπόδειξιν παραλαβῆς. Ὁ Οἰκονομικὸς ἐπίτροπος ὀφείλει

INTERIEUR.

LOIS, ORDONNANCES ET PUBLICATIONS DU GOUVERNEMENT.

Loi sur la garantie des droits hypothécaires quant aux prêts de la Banque Nationale.

OTHON

PAR LA GRACE DE DIEU.

ROI DE LA GRECE.

Considérant que l'établissement de la Banque Nationale ne peut s'effectuer sans l'entière garantie des droits hypothécaires, et désirant en même tems garantir l'intégrité des droits de propriété et du fisc, sur la proposition de Nos Ministères de l'Intérieur, de la Justice et des Finances, ayant entendu l'opinion de Notre Conseil d'Etat, avons décidé et ordonnons:

Art. 1. Quiconque, aux termes de la loi en date d'aujourd'hui sur l'établissement de la Banque Nationale, veut emprunter sur hypothèque de propriété immobilière, doit présenter au Directeur de la Banque, sa demande, en y désignant: la somme qu'il désire, les immeubles qu'il offre en hypothèque, la commune, le village et l'emplacement où ces immeubles sont situés, leurs limites, leur étendue, et leurs voisins. En outre on est tenu de présenter les titres en vertu desquels on est propriétaire, ou les preuves qu'on possède à l'appui de son droit de propriété.

2. Toutes les fois que la Direction de la Banque a le moindre doute sur la propriété de l'immeuble proposé en hypothèque, elle refusera provisoirement le prêt, et prendra, du consentement du formant la demande d'emprunt, les mesures suivantes:

3. Le Directeur de la Banque apposera sur la demande, son visa, et la renverra à son auteur, pour qu'il la fasse insérer au supplément du journal du gouvernement. Chaque Dimarque devra veiller à ce que la lecture de cette insertion soit permise à quiconque, soit membre de la commune, soit étranger, doit en prendre connaissance. Cette insertion faite, le gouverneur fera publier la demande en prêt dans les communes de son gouvernement et de ses sous-gouvernements, ainsi que dans les villages de la commune où est situé l'immeuble. Cette publication se fera par affiches et lecture en l'église, trois dimanches de suite; elle sera certifiée, quant aux affiches, par certificat du Démarque ou des Adjoints des communes, et, quant à la lecture en l'église, par certificat du prêtre qui l'aura faite, la signature de ce dernier étant légalisée par le Démarque ou les Adjoints. Ces certificats seront envoyés sur le champ au gouverneur qui, après avoir légalisé les signatures des autorités subalternes, les enverra à la Banque, et donnera avis de leur envoi au demandeur en prêt.

4. Quiconque a des prétentions réelles sur l'immeuble offert en hypothèque a le pouvoir de faire, en personne, par fondé de pouvoirs, ou par tuteur, ses réclamations dans le délai de quatre mois à partir de la troisième publication en l'église, dans la ville ou dans le village où la publication aura eu lieu, et après ce délai de quatre mois, jusqu'à ce que la Banque ait opéré le prêt. Pour la facilité des réclamations on peut, par une seule et même pièce exposer ses prétentions et établir son fondé de pouvoirs. Les réclamations ont lieu par écrit, et sont remises au gouverneur du territoire où est situé l'immeuble. Le gouverneur en donnera un certificat de réception, et les adressera sans retard au directeur de la Banque.

5. Le Gouverneur, le Commissaire financier, le Démarque et chaque membre du Conseil Municipal de la commune où est situé l'immeuble sont tenus, sous leur responsabilité personnelle, de présenter avant l'effectnement du prêt par la Banque, et même autant que possible, dans le délai de quatre mois les oppositions du trésor, en vertu de tout droit réel qu'il peut avoir sur l'immeuble proposé en hypothèque. Les susdites autorités enverront directement les réclamations au Ministère des Finances qui les remettra à la Banque et en recevra accusé de réception. Le Commissaire financier est tenu d'interroger à tems, et sous serment, sur la condition des immeubles offerts en hypothèque, tous les voisins du dit immeuble, à l'effet de savoir si l'état ne possède sur lui aucun droit réel, et de rédiger à cet égard un protocole signé de lui, des personnes interrogées, (lesquelles si elles ne savent pas signer apposeront leur croix) et de deux témoins.

ιδίως να εξετάζη ενόρκως και εγκαίρως δι' εκαστον εις υποθήκην προσφερόμενον κτήμα, τους γείτονες του κτήματος τούτου, περί του αν το δημόσιον έχη επί αυτού δικαίωμα πραγματικόν, και θέλει συντάττει επί τούτω πρωτόκολλον, υπογραφόμενον παρ' αυτού παρὰ του εξεταζομένου γείτονος, οστις αν δεν ήξούρη να γραφή θέσει το σημείον του σταυρού, και παρὰ δύο μαρτύρων.

Άρθρ. 6. Ο δήμαρχος, εκαστον μέλος του δημοτικού συμβουλίου του δήμου, εντός των ορίων του οποίου κείται το κτήμα, οι συγγενείς και οι επιστάται του εκτός του κράτους απόντος, του δυνάμενου να έχη απαίτησιν τινα επί του αυτού κτήματος, έχουν το δικαίωμα και οφείλουν επί ιδία αὐτῶν εὐθύνη να κάμνουν εντός της εν τῷ άρθρῳ 4 ὀρισμένης προθεσμίας, τὰς ἐνστάσεις διὰ τὸν απόντα, καθόσον τὰ ἐπὶ τοῦ κτήματος πραγματικὰ δικαίωματα τοῦ απόντος εἶναι εἰς αὐτοὺς γνωστά.

Άρθρ. 7. Η τράπεζα οφείλει ν' ἀρνηθῇ τὸ ζητούμενον δάνειον, εἰς τὴν περίστασιν καθ' ἣν ήθελε παρουσιασθῇ ἐνστάσις τις κατὰ τοῦ εἰς ὑποθήκην προσφερομένου κτήματος, μετρίστου αὐτῇ διαλυθῇ διὰ τῆς δικαστικῆς ὁδοῦ, ἢ παραιτηθῇ ὁ ἀντιποινηθεὶς τὸ κτήμα.

Άρθρ. 8. Εάν, εκπληρωθῶσιν τῶν ἀνωτέρω διατάξεων, ἡ τράπεζα δώσῃ τὸ δάνειον μετὰ παρέλευσιν τῶν ῥηθέντων τεσσάρων μηνῶν, και δὲν ἔγινεν εἰς αὐτὴν ἐνστάσις κατὰ τοῦ εἰς ὑποθήκην προσφερομένου κτήματος μέχρι τῆς ἀποτίσεως τοῦ δανείου, ἢ ἐπὶ τοῦ κτήματος ὑποθήκη αὐτῆς θέλει ἰσχύει κατὰ παντὶς πραγματικοῦ δικαίωματος, τὸ ὅποιον ήθελεν ἀναφανῇ μετὰ ταῦτα, ἐκτός ὅμως τοῦ τῆς ὑποθήκης δικαίωματος τὸν ὅποιον ήθελεν ἔχει τις ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ κτήματος ἐγγεγραμμένον εἰς τὰ βιβλία τῶν ὑποθηκῶν, πρὶν τῆς εἰς αὐτὰ ἐγγραφῆς τοῦ δανείου τῆς τραπεζῆς. Θεωρεῖται ἐπομένως ἰσχυρὰ ἡ ὑποθήκη τῆς τραπεζῆς και ἐπὶ κτήματος, δικακροχθέντος κατὰ τὸν ἀνωτέρω τρόπον, και τὸ ὅποιον ἀπέκτησέ τις, ἀφοῦ ήρχισεν ἡ δικακροχία, χωρὶς να εἰδοποιήσῃ περὶ τῆς τοιαύτης προσκτήσεως τὴν τράπεζαν, πρὶν αὐτὴ χορηγήσῃ τὸ δάνειον, παρελθούσης τῆς τετραμήνου προθεσμίας.

Άρθρ. 9. Οστις ἐπιθυμῇ να δανεισθῇ ἀπὸ τὴν τράπεζαν ταχύτερον, δύναται πρὸς συντομίαν τοῦ χρόνου ν' ἀπευθυνθῇ ἀπὸ τοῦ νῦν, ἔως οὗ συσταθῇ ἡ τράπεζα εἰς τὴν ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν Γραμματειῶν τῆς Ἐπικρατείας, διὰ να ἐνεργηθῇ ἀπὸ τοῦδε ἡ δημοσίευσίς τῶν κτημάτων, τὰ ὅποια σκοπεύει να ὑποθηκεύτῃ εἰς τὴν τράπεζαν.

Άρθρ. 10. Η εἰρημένη προγραφή παντός πραγματικοῦ δικαίωματος, ἐπὶ τοῦ δοθέντος εἰς ὑποθήκην κτήματος, θέλει ἰσχύει μόνον διὰ τὴν ὑποθήκην τῆς τραπεζῆς, και καθ' ὅσον αὐτὴ διαρκεῖ. Δύνεται ὅμως εκαστος και μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς εν τῷ άρθρ. 4 τεθείσης προθεσμίας να διεκδικήσῃ τὸ κτήμα, μὴ παραβλαπτομένων ὡς ἐκ τούτου τῶν δικαιωμάτων τῆς τραπεζῆς.

Άρθρ. 11. Ο ὑποθηκεύτας ἀλλότριον κτήμα θέλει τιμωρεῖσθαι δυνάμει τοῦ άρθρ. 396 τοῦ ποιν. νόμου ἐπὶ ἀπάτη, και ὑποβάλλεται εἰς τὰς πολιτικ. ἀποζημιώσεις, διὰ πᾶσαν βλάβην, τὴν ὅποιαν ήθελε προξενήσῃ εἰς τὸν ἰδιοκτήτην· οἱ δὲ γείτονες οἵτινες ήθελον ἀνακαλυφθῇ, ὅτι εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ άρθρ. 5 τοῦ πρὸντος νόμου κρύπτουν ἐν γνώσει τὴν ἀλήθειαν, τιμωροῦνται ἐκτός τῶν πολιτικῶν ἀποζημιώσεων εἰς τὰς ὁποίας θέλουν ὑποβέβησθαι ἀλληλεγρώς μετὰ τὸν ὑποθηκεύσαντα τὸ κτήμα τοῦ δημοσίου, μετὰ τὴν εἰς τὸ άρθρ. 266 τοῦ ποιν. νόμου διαλαμβανομένην ποινὴν τῆς εἰρκτῆς.

Άρθρ. 12. Ο παρὼν νόμος ἰσχύει μέχρι οὗ λάβουν κύρος τὰ κτηματολόγια.

Άρθρ. 13. Ο ἡμέτερος ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης Γραμματεὶς τῆς Ἐπικρατείας θέλει δημοσιεύσει τὸν παρὶντα νόμον, διὰ τῆς ἐγκριμένης τῆς Κυβερνήσεως, και φροντίσει ν' ἀναγνωσθῇ ἐπ' ἐκκλησίας εἰς ὅλα τὰ χωρία τοῦ Κράτους τρεῖς κατὰ συνέχειαν κυριακάς.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 30 Μαρτ. (11 Ἀπριλ.) 1841.

Ο Θ Ω Ν.

Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ. Α. ΠΑΪΚΟΣ, Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ, ΕΣΣ, Γ. Κ. ΤΙΣΑΜΕΝΟΣ.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΘ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Θέλοντες να κανονίσωμεν ειδικώτερον και να καταστήσωμεν διὰ ποινηκής κυρώσεως δραστικώτερον τὴν ἀπαιχόρευσιν τῆς σωματεμπορίας, τὴν ὅποιαν ἀποδοκιμάζει ἡ φιλανθρωπία· ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν Γραμματειῶν τῆς Ἐπικρατείας, ἀκούσαντες και τὴν γνώμην τοῦ ἡμετέρου Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν και διατάττομεν.

Άρθρ. 1. Τὸ ἐμπόριον τῶν ἀνδραπόδων (σκλάβων) γνωστὸν ὑπὸ τὸ ὄνομα σωματεμπορίας, θέλει ἐξακολουθῇ να ἦναι ἀπηγορευμένον εἰς ὅλους τοὺς ὑπηκόους Μας.

Άρθρ. 2. Πᾶς ὅστις παραβαίνει τὴν διάταξιν ταύτην, τιμωρεῖται, ἐὰν μὲν κατὰ τοὺς ὁρίσμούς τοῦ ποινικοῦ Νόμου θεωρεῖται ὡς αὐτουργός, μετὰ πρόσκαιρα δεσμὰ δέκα μέχρι δεκαπέντε ἐτῶν, ἐὰν δὲ ἦναι ἀπλὸς συνεργός, μετὰ ποινὴν προσδριζομένην κατὰ τὸ άρθρον 71 τοῦ ποινικοῦ Νόμου, ἐὰν δὲ ἔγινεν ἀπλὴ ἀποπείρα, ἐφαρμόζονται αἱ περὶ ἀποπείρας διατάξεις τοῦ ἰδίου Νόμου.

Άρθρ. 3. Παντὸς πλοίου ἑλληνικοῦ, διὰ τοῦ ὁποίου τυχόν ήθελεν ἐνεργηθῇ μετακόμισις ἢ και ἀπλὴ ἀποπείρα μετακόμισεως ἀνδραπόδων ὀρισμένων πρὸς σωματεμπορίαν, ὁ πλοίαρχος και ὅλοι οἱ λοιποὶ, οἱ ἀποτελοῦντες τὸ πλήρωμα, τιμωροῦνται, ἂν ἐν γνώσει συνετέλεσαν, εἰς τὸν ποινῶν, ὁ μὲν πρῶτος μετὰ τὴν ἐν τῷ προηγουμένῳ άρθρῳ 2 ὀρισμένην τοῦ αὐτουργοῦ ποινὴν, ἥτις ἐν περιστάσει ἀποπείρας μετριάζεται κατὰ τὰς περὶ ἀποπείρας διατάξεις τοῦ ποινικοῦ Νόμου, και μετὰ παντοταγὴν προσέτι ἀτέλειαν τοῦ τῆς πλοιαρχίας δικαίωματος, οἱ δὲ λοιποὶ, ἂν δὲν ἔκαμον ἀλλήν πρᾶξιν, δι' ἧς να θεωρῶνται ὡς αὐτουργοί, τιμωροῦνται μετὰ τὴν ἐπιβαλλομένην εἰς τὸν συνεργὸν ποινὴν, ἥτις ἐν περιπτώσει ἀποπείρας

6. Le Démarque, chacun des membres du Conseil Municipal de la commune sur le territoire de laquelle est situé l'immeuble, les parens et les fermiers de quiconque, absent du royaume, peut posséder des droits sur l'immeuble, sont en droit et en devoir, sous leur responsabilité, de présenter dans le délai prescrit par le précédent article 4 les réclamations au nom de l'absent, en tant que les droits de ce dernier leur sont connus.

7. La Banque est tenue de refuser l'emprunt demandé dans le cas on se présenterait une opposition ou une prétention sur l'immeuble offert, jusqu'à la solution par la voie des tribunaux, ou jusqu'à abandon des droits allégués.

8. Les formalités ci-dessus prescrites ayant été remplies, si la Banque effectue le prêt demandé après l'expiration du délai de quatre mois, et si aucune prétention ne s'est élevée sur l'immeuble offert en hypothèque jusqu'à la délivrance du prêt, l'hypothèque aura pleine et entière vigueur contre toute prétention fondée qui apparaîtrait par la suite, excepté pourtant le droit d'une hypothèque inscrite sur les livres des hypothèques avant l'inscription de l'hypothèque de la Banque. Est en outre considérée comme valable l'hypothèque de la Banque sur tout immeuble à l'égard duquel les publications ci-dessus ordonnées ont eu lieu, et dont la vente aurait eu lieu après le commencement des proclamations, si le nouvel acquéreur n'a pas informé la Banque, avant que le prêt, qui ne peut être effectué qu'après l'expiration du délai de quatre mois, ait eu lieu.

9. Quiconque désire emprunter plus promptement à la Banque, peut, pour ne pas perdre de tems depuis ce moment jusqu'à l'ouverture de la Banque, s'adresser au Ministère de l'Intérieur, afin de faire effectuer les publications prescrites au sujet de l'immeuble qu'il a l'intention d'hypothéquer à la Banque.

10. La susdite prescription de tout droit réel sur l'immeuble hypothéqué sera seulement applicable à l'hypothèque de la Banque, et pendant la durée de son existence. Chacun a pourtant le droit, même après l'échéance du délai prescrit par le précédent article 4 de vendre l'immeuble hypothéqué, sans préjudice toutefois des droits de la Banque.

11. Quiconque hypothéquera un immeuble appartenant à un autre, sera puni, aux termes de l'art. 396 du Code Pénal, et sera passible des indemnités pour tous les dommages qui pourraient résulter de la vente pour le vrai propriétaire. Les voisins qui dans le cas prévu par le précédent art. 5, seraient convaincus d'avoir caché la vérité seront passibles, outre les indemnités auxquelles ils seront condamnés solidairement avec celui qui aura hypothéqué une propriété de l'état, de la peine de la réclusion aux termes de l'art. 266 du Code Pénal.

12. La présente loi est en vigueur jusqu'à l'achèvement du cadastre.

13. Notre Ministre de la Justice est chargé de la publication de la présente loi.

Athènes, le 30 mars (11 avril) 1841.

OTHON.

KRIEZIS, PAÏCOS, THÉOCHARIS, BESS, TISSAMÉNOS.

Loi contre le commerce des esclaves.

OTHON

PAR LA GRACE DE DIEU
ROI DE LA GRECE.

Dans l'intention de régler définitivement et de rendre, par une pénalité spéciale, plus efficace la prohibition du commerce des esclaves (la traite) que réproue la philanthropie, sur la proposition de Notre Ministre des Affaires Etrangères et ayant entendu l'opinion de Notre Conseil d'Etat, avons décidé et ordonnons:

Art. 1. Le commerce des esclaves, connu sous le nom de la traite, continuera d'être défendu à tous Nos sujets.

2. Quiconque transgressera cette défense sera puni, si selon le Code Pénal, il est considéré comme coupable, de dix ans à quinze ans de travaux forcés, et s'il n'est que complice, de la peine portée par l'art. 71 du Code Pénal; si il n'y a eu qu'une simple tentative d'effectuée, seront appliquées les dispositions du même Code, relatives aux tentatives.

3. Quant à tout bâtiment Hellénique sur lequel serait effectué soit un transport, soit une tentative de transport d'esclaves destinés au commerce de la traite, le capitaine et tout l'équipage seront condamnés s'ils ont sciemment contribué à ce transport, le premier aux peines portées par le précédent article 2 contre les coupables au premier chef, peines qui, en cas de simple tentative, seront modifiées aux termes de la loi Pénale, relatifs aux simples tentatives, et en outre il sera éternellement privé du droit de commander un bâtiment; les gens composant l'équipage, s'ils ne se sont rendus coupables d'aucun acte de nature à les faire considérer comme coupables au premier chef, seront condamnés aux peines portées contre les complices, qui en cas de simple tentative, seront aussi modifiées selon les termes de la loi Pénale relatifs aux tentatives.

4. Seront exempts pourtant des peines portées par le précédent article 3, les gens de l'équipage, le capitaine excepté, qui avant le départ du navire feraient connaître, au consul Hellénique ou en l'absence de celui-ci au consul d'une des puissances, qui réprouvent le commerce de la traite, toutes les circonstances de la transgression aux défenses ci-dessus, dont ils auraient connaissance. Si les gens de l'équipage prouvent qu'il ne leur a pas été possible de faire leur dénonciation dans le port d'où le navire est parti, ils seront exemptés de la condamnation en dénonçant la transgression au commandant du premier bâtiment de guerre qui visiterait le navire faisant la traite, ou à l'autorité consulaire dans le premier port où aborderait le navire. Dans ce dernier cas la dénonciation ne pourra être prise en considération si

μετρίαιται επίσης κατά τὰς περὶ ἀποπείρας διατάξεις τοῦ ποινικοῦ Νόμου.

Ἄρθρ. 4. Ἐξαιροῦνται ὁμῶς τῆς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ διαλαμβανόμενης τιμωρίας, ἐκεῖνοι ἐκ τοῦ πληρώματος, μὴ συμπεριλαμβανόμενου τοῦ πλοίαρχου, ὅσοι πρὸ τοῦ ἀπόπλου τοῦ πλοίου ἤτελον φανερώσει εἰς τὴν αὐτόθι Ἑλληνικὴν προξενικὴν ἀρχὴν, ἢ, ἐν ἐλλείψει τοιαύτης, εἰς τινὰ τῶν προξενικῶν ἀρχῶν ἄλλης τινὸς δυνάμεως, μὴ ἀνεχομένης τὸ τοιοῦτον ἐμπόριον, ὅλα τὰ ἀναγόμενα εἰς τὴν σωματεμπορίαν περιστατικὰ, τῶν ὁποίων ἤθελον ἔχει γνώσιν. Ἄν οἱ ἀνωτέρω ἀποδείξωσιν, ὅτι δὲν ἦτον εἰς αὐτοὺς δυνατόν νὰ κάμωσι τὴν περὶ τῆς ὁ λόγος φανέρωσιν εἰς τὸν λιμένα τοῦ ἀπόπλου, ἀπαλλάττονται τῆς περὶ τῆς ὁ λόγος τιμωρίας, καταγγέλλοντες τὰ περὶ σωματεμπορίας εἰς τὸν διοικητὴν τοῦ πολεμικοῦ πλοίου, τὸ ὅποιον τυχὸν πρῶτον ἐπεσκέσθη τὸ φέρον τὰ ἀνδράποδα πλοίων, ἢ, τοιαύτης ἐπισκέψεως μὴ γενομένης εἰς τὴν Ἑλληνικὴν, ἢ, ἐν ἐλλείψει τοιαύτης, εἰς ξένην τινὰ τῶν προσημειωθεισῶν προξενικῶν ἀρχῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ ἢ ξένου λιμένος, εἰς τὸν ὅποιον ἤθελε καταπεύσει κατὰ πρῶτον τὸ πλοῖον. Εἰς τὴν τελευταίαν ὁμῶς περιστασιν οἱ ῥηθέντες δὲν θέλουν ἀπκλάττεσθαι τῆς ποινῆς, ἂν ἔκαμον τὴν καταμήνυσιν μετὰ τὴν ἀπόδοσιν τῶν ἀνδραπόδων, ἐν ᾧ ἀποδεικνύεται ὅτι ἦτον εἰς αὐτοὺς δυνατόν νὰ τὴν κάμωσιν πρὸ ταύτης. Οἱ τὴν τοιαύτην φανέρωσιν πράττοντες, λύνονται μὲν ἀπὸ πάσης πρὸς τὸν πλοίαρχον ὑποχρέωσης, ἔχουν ὁμῶς τὸ δικαίωμα νὰ λάβωσι παρὰ τοῦ πλοίαρχου τὸν συμφωνημένον μισθὸν καὶ ἄλλας ἀποδοχάς, ὡς νὰ εἶχεν ἐκτελεσθῇ ὁλόκληρος ὁ πλοῦς, ἐκτὸς δὲ τούτου, καὶ τὰ μέχρι τῆς εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐπιστροφῆς τῶν προσήκοντα ἔξοδα. Οἱ ἡμέτεροι πρόξενoi χρεωστοῦν νὰ παρέχωσιν εἰς αὐτοὺς πᾶσαν προστασίαν καὶ συνδρομὴν.

Ἄρθρ. 5. Ὁ ἰδιοκτήτης τοῦ πλοίου, ἂν ἐν γνώσει αὐτοῦ ἔγινε διὰ τοῦ πλοίου τοῦ ἢ τοιαύτη μετακόμισις ἢ ἀπόπειρα αὐτῆς, καθίσταται ἀνίκανος τοῦ νὰ γενῇ πλοίαρχος, ἐκτὸς τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 2 ὁρισμένων ποινῶν.

Ἄρθρ. 6. Παντὸς πλοίου, τὸ ὅποιον ἤθελε μεταφέρει ἀπὸ ἐν μέρος εἰς ἄλλο ἀνδράποδα χωρὶς σκοπὸν σωματεμπορίας, τιμωρεῖται, καθόσον δὲν ἀποδείξει ὅτι ἡ μετακόμισις ἐγένετο πρὸς σκοπὸν ἀπελευθερώσεως, ὁ μὲν πλοίαρχος μὲ φυλάκισιν τριῶν μέχρι πέντε ἐτῶν, οἱ δὲ ναῦται, μὲ φυλάκισιν ἕξ μηνῶν μέχρι δύο ἐτῶν.

Ὁ ἰδιοκτήτης τοῦ πλοίου, ἂν ἐν γνώσει αὐτοῦ ἐγένετο ἡ τοιαύτη μετακόμισις τῶν ἀνδραπόδων, τιμωρεῖται μὲ τὴν εἰς τὸν πλοίαρχον ἐπιβαλλομένην ποινὴν. Οἱ ναῦται, οἵτινες ἤθελον καταγγεῖλαι εἰς τὰς ἀρμοδίους ἀρχάς τὴν τῶν ἀνδραπόδων μετακόμισιν ἐντὸς τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 4 ὁρισμένων περιπτώσεων καὶ προθεσμῶν, ἀπαλλάττονται πάσης ποινῆς, καὶ ἀπολαμβάνουσι τὰ αὐτόθι ὀριζήντα πλεονεκτήματα.

Ἄρθρ. 7. Τὰ κατὰ τῶν ῥηθέντων ἀνδραπόδων ἐπὶ τῶν πλοίων πρᾶττόμενα κακουργήματα, πλημμελήματα καὶ πταίσματα, τιμωροῦνται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ποινικοῦ Νόμου.

Ἄρθρ. 8. Οἱ Ἑλληνικοὶ πρόξενoi, ὑποπρόξενoi καὶ προξενικοὶ πράκτορες, ὡς πρὸς τὰς ἐν τῷ παρόντι νόμῳ διαλαμβανόμενας παραβάσεις, θέλουν θεωρεῖσθαι ὡς ἐπὶ τῆς ἀνακρίσεως ὑπάλληλοι, ἔχοντες τὸ δικαίωμα νὰ ἀρχίζωσιν καὶ νὰ περαιώνουν τὴν ἀνάκρισιν, ἄνευ προηγουμένης παρρηγελίας τοῦ εἰσαγγελέως.

Ἄρθρ. 9. Ἡ ἀρχὴ εἰς τὴν ὁποίαν καταγγελλῇ ἡ σωματεμπορία ἢ ἡ ἀπλὴ ἀνδραπόδων μετακόμισις ἢ ἄλλως πως πληροφορηθῇ περὶ ταύτης, ἢ μὲν Ἑλληνικὴ ὀφείλει, ἢ δὲ ξένης δυνάμεως ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ θέτῃ ἀμέσως τὰ ἀποτελούμενα τὸ ἀντικείμενον αὐτῆς ἀνδράποδα εἰς ἐλευθερίαν.

Ἄρθρ. 10. Οἱ ἡμέτεροι ἐπὶ τῶν Ἑξωτερικῶν, ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης καὶ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατεῖας ἐπιφορτίζονται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἐν Ἀθῆναις, τὴν 1 (13) Μαρτίου 1841.

Ο Θ Ω Ν

Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Α. ΠΑΪΚΟΣ, Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΙΣ, ΕΣΣ, Γ. Κ. ΤΙΣΑΜΕΝΟΣ.

Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ.

ΑΘΗΝΑΙ, 12 Ἀπριλίου 1841.

Αἱ καθ' ἑκάστην εἰς τὸ Κράτος ὑπαγόμεναι βελτιώσεις εἰς τοὺς διαφόρους κλάδους τῆς γεωργίας, τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς βιομηχανίας, ἀποκαθίστανται πρὸ καροῦ ἀναγκαίαν τὴν σύστασιν δανειστικῆς τραπέζης, καὶ τὴν ἀνάγκην ταύτην ἐσπευσεν ἡ Α. Μ. νὰ θεραπεύσῃ διὰ τοῦ ἀπὸ 30 Μαρτίου (12 Ἀπριλίου) τ. ε. Νόμου, θέσασα ἐν αὐτῷ τὰς βάσεις τῆς ἐθνικῆς Ἑλληνικῆς τραπέζης.

Ἡ τράπεζα αὕτη ἐδρεύουσα εἰς τὴν Μητρόπολιν τοῦ Βασιλείου, θέλει δανείζει ἐπὶ ὑποθήκῃ καὶ ἐνεργῶς ἐνεργοῦσα καὶ προεξοφλήσεις συναλλαγματοῦ καὶ ἐμπορικῶν γραμματίων.

Τὰ κεφάλαια αὐτῆς, προσδιορισμένα κατὰ τὸ παρὸν εἰς πέντε ἑκατομμύρια, διαιροῦνται εἰς 5,000 μετοχὰς ἀνὰ 1,000 δραχ. ἑκάστη.

Ἡ Κυβέρνησις λαμβάνουσα ἐκ τῶν μετοχῶν τούτων χιλίας, σκοπὸν ἄλλον δὲν ἔχει, εἰμὴ νὰ ἐμψυχώσῃ ἐκ πρώτης ἐφετηρίας κατὰ τὴν τάσιν τῶν ἐθνικῶν, ἀλλ' οὔτε θεωρεῖ ἄλλως αὐτὴν εἰμὴ ὡς ἰδιώτην μέτοχον ὡς καὶ τοὺς λοιποὺς, ὑποκειμένην εἰς τὰ αὐτὰ δικαιώματα καὶ τὰς αὐτὰς ὑποχρεώσεις.

Ἕλληνες καὶ ἄλλοδαποὶ δύνανται ἀδιαφόρως νὰ γίνωσι μέτοχοι τῶν λοιπῶν μερίδων τῆς τραπέζης, ἥτις θεωρεῖται ὡς συστημένη ἅμα ἐγγραφῶς μέτοχοι διὰ δύο ἑκατομμύρια καὶ ἑξακοσίας χιλιάδας δραχμῶν, συμπεριλαμβανομένων εἰς τὸ ποσὸν τοῦτο καὶ τῶν χιλίων μετοχῶν τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ Νόμος οὗτος πιστοποιεῖ ἕνα ἕκαστον ἀποχρώντως, ὅτι τίποτε δὲν παρημελήθη διὰ νὰ ἀσφαλισθῇ τὰ συμφέροντα τῶν μετόχων, ὃ ἐστὶν ἡ ὑπαρξὶς κατεστήματος τῶν κοινωφελῶς καὶ τῶν ἀναγκαίων.

Ἐκτὸς τοῦ πρώτου ὑπάρχει καὶ δεύτερος Νόμος, κοινῶν ἰδιωζόντων, πᾶν ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν ἀσφάλειαν τοῦ τῆς ὑποθήκης δικαιώματος ὡς πρὸς τὰ δάνεια τῆς τραπέζης ὁ Νόμος οὗτος δημοσιευθεὶς διὰ τοῦ ἀρθ. 7 τῆς Βασ. ἐφημερίδος τοῦ 1841 δύναται δικαίως νὰ θεωρηθῇ ὡς ἡ βάση

elle n'a eu lieu qu'après le débarquement et la livraison des esclaves, tandis qu'il serait prouvé qu'elle aurait pu avoir lieu avant. Les gens de l'équipage en faisant cette dénonciation seront dégagés d'une part de toutes leurs obligations envers le capitaine, et d'autre part conserveront le droit de recevoir de ce dernier la solde convenue comme si le voyage avait été entièrement achevé; en outre le capitaine sera tenu de leur fournir les frais de leur retour en Grèce. Nos Consuls sont en devoir de leur fournir à cet effet aide et protection.

5. Le propriétaire du navire, si le transport des esclaves a eu lieu de son consentement, outre les peines portées par le précédent art^o 2, sera déclaré incapable de commander un navire.

6. Quant à tout navire qui aura transporté des esclaves, s'il n'est pas prouvé que le transport avait pour but la mise en liberté des esclaves, le capitaine sera puni d'un emprisonnement de trois à cinq ans, et les matelots d'un emprisonnement de six mois à deux ans.

Le propriétaire du navire, si le transport des esclaves a eu lieu, lui en ayant connaissance, sera puni des mêmes peines que le capitaine. Les gens de l'équipage qui, aux termes et dans le délai désignés au précédent art. 4, dénonceront le transport aux autorités compétentes seront exempts de toute peine, et auront droit aux avantages mentionnés au même article.

7. Les crimes et délits commis contre les esclaves, sur le navire, seront punis aux termes de la loi Pénale.

8. Les Consuls, Vice-Consuls et Agents Consulaires Helléniques, pour l'exécution des dispositions de la présente loi, sont considérés, comme juges instructeurs, et ont le droit de commencer et de poursuivre l'instruction, sans qu'il soit besoin de l'ordre préalable des procureurs du Roi.

9. L'autorité à laquelle, est dénoncé le commerce ou le transport des esclaves, où qui en aura connaissance par tout autre moyen, est tenue, si c'est une autorité Hellénique, et est en droit, si c'est une autorité étrangère, de mettre sur le champ les esclaves en liberté.

10. Nos Ministres de la Justice et de la Marine sont chargés de la publication et de l'exécution de la présente loi.

Athènes le 1er/13 mars 1841.

OTHON

KRIEZIS, PAÏCOS, THEOCHARIS, TISSAMENOS, HESS.

MINISTÈRE DE L'INTÉRIEUR

ATHÈNES, le 24 Avril 1841.

Les améliorations apportées en Grèce dans les différentes branches de l'agriculture, du commerce et de l'industrie ont rendu depuis assez longtemps nécessaire l'établissement d'une Banque de prêt; et cette nécessité vient, comme il a déjà été annoncé, d'être satisfaite par la loi du 30 mars, (11 avril) 1841.

La Banque Nationale que cette loi établit, doit siéger à Athènes; elle prêtera sur hypothèque et sur gages, et opérera l'escompte des lettres de change et de des billets du commerce.

Le capital de cette Banque, fixé pour le présent à cinq millions de drachmes, se divise en cinq mille actions de mille drachmes.

Le gouvernement en se rendant acquéreur de mille de ces actions, n'a d'autre intention que d'encourager dès le principe cet établissement si hautement national, et d'un autre côté ne se considère que comme actionnaire, n'ayant que les droits des actionnaires, et étant soumis aux obligations des actionnaires.

Les étrangers et les grecs, indistinctement, peuvent devenir, aux mêmes conditions, actionnaires de la Banque, qui commencera ses opérations dès que, par la délivrance des actions, une somme de deux millions six cents mille drachmes, y compris les mille actions du gouvernement Hellénique, sera réunie.

La loi du 30 mars (11 avril), donne à chacun la certitude que rien n'a été négligé pour assurer, les intérêts des actionnaires, ainsi que l'existence d'un établissement si utile et si nécessaire.

Outre la dite loi, a été rendue, en date aussi du 30 mars (11 avril) 1841, une seconde loi (voir ci-dessus) qui règle spécialement tout ce qui concerne le droit d'hypothèque quant aux prêts de la Banque, et qui accorde un privilège et un droit positif de préférence, à toutes les hypothèques prises par cet établissement.

Sous la tutelle du gouvernement, et grâce à la paternelle sollicitude du trône, qui se manifeste si efficacement en cette circonstance, l'agriculture, le commerce et l'industrie vont dorénavant trouver en Grèce les éléments propres à agrandir leurs entreprises, et à réaliser les améliorations de toute espèce, qu'offrent, et la position géographique du royaume, et son climat, et la fertilité de son sol.

C'est pourquoi on est dès ce moment convaincu que les immenses avantages qu'offre aujourd'hui l'établissement de la Banque Nationale, lui garantissent, à elle même, une prospérité et des avantages, analogues à la prospérité et aux avantages qu'elle promet au pays.

Aussi, s'appuyant en cette occasion sur l'expérience de tous les gens d'affaires, ne doute-t-on pas un seul instant, que la plupart des capitalistes, grecs et étrangers, qui souvent se voient contraints de consacrer leurs capitaux à des entreprises souvent douteuses, souvent périlleuses, ne saisissent l'occasion que leur offre l'établissement de la Banque Nationale de la Grèce, pour appliquer à leurs intérêts particuliers, les avantages et les sûretés qu'elle offre à ses actionnaires.

Le public est aussi informé, que S. M., pour faciliter la distribution des actions de la Banque Nationale, vient de nommer une commission composée de MM^{rs} N. Sillivergos Président de la Cour des Comptes, Th. Rally banquier, et Jules Hæsling négociant, en qualité de membres ordinaires, et de MM^{rs} G. Stavros,

των δικαιωμάτων της ως αποκαθιστών προνομίου των πᾶσαν υποθήκην της τραπέζης.

ὑπὸ τὴν κηδεμονίαν οὕτω τῆς πατρικῆς Κυβερνήσεως τῆς Α. Μ. εὐρίσκουσαι ἢ γεωργία ἢ ἐμπορίαν ἢ ἀναπτυξίαν καὶ πλούτου, θέλουν ἐνήμερις ἀναμφιβόλως, πλατύνουσαι τὰς ἐπιχειρήσεις των εἰς τόπον τοῦ ὁποῦ ἡ ἀρίστη γεωγραφικὴ θέσις καὶ τὸ εὐκρατον τοῦ κλίματος παρέχουσιν ὅχι μικρὰς ὠφελείας καὶ εὐκολίας παντοῦ εἶδους. Διὰ ταῦτα πιστεύομεν ἀδιστακτικῶς, ὅτι αἱ πολυειδεῖς ὠφελίαι, τὰς ὁποίας ὑπόκειται σήμερον ἡ σύστασις τῆς τραπέζης ἐγγυῶνται καὶ εἰς αὐτὴν τὴν ἰδίαν καρπὸς ἀναλόγους καὶ πλούτον ἀδιαφιλονέητον.

Οὕτω κρίνοντες, ὑποστηρίζομεν εἰς τὴν πείραν, δὲν δισταζόμεν παντάπασιν νὰ πιστεύσωμεν, ὅτι οἱ ἀπανταχόσε διχόμενους, Ἕλληνας καὶ ἄλλοδαποὶ κεφαλαιοῦχοι, οἵτινες ἀναγκάζονται πολλὰκις νὰ ἐπασχολῶσι τὰ κεφάλαιά των εἰς ἀμφιβόλους καὶ ἐνίοτε ἐπικινδύνους ἐπιχειρήσεις θέλουν προθυμοποιηθῇ, ἐξ αὐτῶν τῶν ἰδίων συμφερόντων κινούμενοι, νὰ γίνωσι μέτοχοι τῆς ἐθνικῆς Ἑλληνικῆς τραπέζης, ἥτις παρέχει εἰς αὐτοὺς τόσας ἐγγυήσεις καὶ τόσα πλεονεκτήματα.

Ἀναγγέλλοντες ταῦτα, δὲν λείπομεν νὰ προσθέσωμεν, ὅτι ἡ Α. Μ. πρὸς εὐκολίαν τῶν γεννησόμενων μετόχων τῆς ἐθνικῆς τραπέζης διώρισεν ἐπιτροπὴν συγκειμένην παρὰ τῶν Κ. Ν. Σιληβέρου, προέδρου τοῦ Ἑλεγκτικῆς Συνεδρίου, Θ. Πάλλη τραπέζιτου, καὶ Ἰουλίου Ἑσλίκ, μεγαλεμπόρου, ὡς τακτικῶν μελῶν, καὶ παρὰ τῶν Κ. Γ. Σταύρου, μέλους τοῦ Ἑλεγκτικῆς Συνεδρίου, Ἑμμανουὴλ Μεσθενέως, μεγαλεμπόρου, καὶ Ἀδόλφου Γράφ, ἐμπόρου, ὡς παραπληρωματικῶν μελῶν αὐτῆς.

Τὰ χρέη τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης θέλουν εἶσθαι, νὰ δέχεται τὰς σταλησόμενας δηλώσεις τῶν θελόντων νὰ γίνωσι μέτοχοι τῆς τραπέζης, νὰ λαμβάνη τὰς συναλλαγματικὰς, τὰς ὁποίας κατὰ τὸν γενικὸν κανονισμὸν τῆς τραπέζης, ὑποχρεοῦται ἕκαστος μέτοχος νὰ ἐκδώσῃ ἅμα ἐγγραφῇ, καὶ νὰ συγκαλέσῃ τὴν πρώτην γενικὴν συνέλευσιν τῶν μετόχων κατὰ τὸ ἄρθρ. 12 τοῦ αὐτοῦ κανονισμοῦ.

Εἰς τὴν ἐπιτροπὴν ταύτην προσκλινοῦνται ἐπομένως νὰ διευθύνωσι τὰς δηλώσεις των ὅσοι ἐπιθυμοῦν νὰ γίνωσι μέτοχοι τῆς τραπέζης.

Ἡ Α. Μ. διὰ τοῦ ἀπὸ 19 (31) Μαρτίου Β. Διατάγματος εὐηρεστήθη νὰ διατάξῃ τὰ ἀκόλουθα περὶ τῶν ὁρίων τῶν τεσσάρων ἐπαρχιῶν τῆς Στερεῆς Ἑλλάδος πρὸς ἐπιτάχυνσιν καὶ εὐκολίαν τῆς ὑπηρεσίας τῆς χωροφυλακῆς.

Ἡ Μοιραρχία τῆς πρωτευούσης ἐδρεύουσα ἐν αὐτῇ τῇ ἰδίᾳ θέλει περιέχει τὴν διοίκησιν Ἀττικῆς καὶ τὴν ὑποδιοίκησιν Μεγαρίδος.

Ἡ μέχρι τοῦδε Μοιραρχία Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας ἐδρεύουσα εἰς Λεβαδίαν θέλει περιλαμβάνει τὰς διοικήσεις Βοιωτίας καὶ Φωκίδος καὶ τὴν ὑποδιοίκησιν Λοκρίδος, καὶ θέλει ὀνομάζεσθαι, Μοιραρχία Παρνασσίδος.

Ἡ μέχρι τοῦδε Μοιραρχία Φωκίδος καὶ Λοκρίδος θέλει περιλάβει τὰς διοικήσεις Φθιώτιδος καὶ Εὐρυτανίας καὶ θέλει λάβει εἰς τὸ ἐξῆς τὰ ὀνόματα τῶν διοικήσεων τούτων, ἀντὶ τῶν τῆς Φωκίδος καὶ Λοκρίδος.

Ἡ Μοιραρχία Ἀκαρνανίας καὶ Αἰτωλίας θέλει περιέχει τὰς αὐτὰς διοικήσεις καὶ τὴν ὑποδιοίκησιν Τριχωνίας.

Ἡ Α. Μ. διὰ τοῦ ἀπὸ 3 (15) Ἀπριλίου Β. Διατάγματος εὐηρεστήθη νὰ διορίσῃ δῆμαρχον μὲν τοῦ δήμου Ὑδρας τὸν Κ. Θ. Ν. Βουλγαριν, πρὸς τὸν ὁποῖον διέταξε νὰ ἐκφραστῇ ἡ Βασιλικὴ Αὐτῆς εὐαρέσκεια διὰ τὴν μετ' ἀφιλοκερδίας ἐκπλήρωσιν τῶν χρεῶν του κατὰ τὴν παρελθούσαν περίοδον· δῆμαρχικοὺς παρέδρους δὲ τοὺς Κ. Κ. Ἑμμ. Γιουρδῆν, Α. Μπαρμπάρη, Δ. Βάδε Δοντᾶ καὶ Δημήτριον Λαζαρίμου.

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΤΩΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΩΝ.

Ο ΑΙΩΝ.

Εἰς τὸ 249 αὐτοῦ ἄρθρον ἀνγκινώσκουσαν τὴν συνέχειαν τοῦ περὶ Κρήτης πρώτου ἄρθρου τοῦ περὶ οὗ ἐλαλήσαμεν ἐν τῇ προλαβόντι ἡμῶν ἀριθμῷ. Τὸ ἄρθρον τοῦτο στηριζόμενον ἐπὶ τῆς ἱστορίας αὐτῆς προτίθεται, ὡς προείπομεν ἤδη, νὰ προσυλάξῃ τοὺς Κρήτας ἀπὸ τῆς ἐπιβρόχης πολιτικῶν τιμῶν τῆς παρούσης ἐποχῆς περιστάσεων καὶ νὰ τοὺς ὑποδείξῃ τὴν διαγωγὴν τὴν ὁποίαν ὁ συγγραφεὺς θεωρεῖ καταλληλοτέραν μὲν τὰ ἀληθῆ τῆς Κρήτης συμφέροντα.

Ἐπειτα ὁ Αἰὼν προαγκινώσκει περὶ τῆς ἐθνικῆς τραπέζης καὶ ἐπικαλεῖται αὐθις τὴν συνδρομὴν τῶν ξένων καὶ ὁμογενῶν πρὸς ταχύτεραν σύστασιν τοῦ καταστήματος τούτου.

Η ΑΘΗΝΑ.

Ὁ 805 αὐτῆς ἀριθμὸς δὲν περιέχει τι πολλὰ περίεργον. Τὸ κυριώτατον ἄρθρον εἶναι εἶδος ποιητικοῦ δοκιμίου περὶ τῆς 25 Μαρτίου· ὁλόκληρος δὲ ὁ ὑπόλοιπος ἀριθμὸς εἶναι ἀφιερωμένος εἰς δημοσιεύσιν τῶν πράξεων τῆς ἐπαναστατικῆς Κυβερνήσεως τῆς Κρήτης.

Εἰς τὸ 806 αὐτῆς φύλλον ζητεῖ ἡ ἐφημερίς αὕτη νὰ ἀποδείξῃ ὅτι ἡ Χριστιανοσύνη ὀφείλει νὰ συνδράμῃ ὅλας δυνάμεις τὸ κίνημα τῶν Κρητῶν. Ἐπειτα δὲ εἰς φιλοσοφικὴν ἐπιστολὴν πραγματεύεται περὶ τίνος ὑποτιθεμένης διαίρεσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους εἰς δύο τάξεις. Τῆς ἐπιστολῆς ταύτης ὁ συγγραφεὺς θεωρεῖ τὴν Ἑλλάδα διὰ μέσου τῆς ἱστορίας πολλῶν Εὐρωπαϊκῶν ἔθνων καὶ θέλει ἐξάπαντος νὰ εὐρῇ ἐν αὐτῇ τὰ στοιχεῖα τῆς παρακμῆς τῶν ἐπικρατειῶν· εἶναι ἐντελὲς μάταιον νὰ ἀναλύσῃ τις τὸ ἔργον τοῦτο τὸ ὁποῖον εἶναι καθαρὸν τῆς φαντασίας γέννημα καὶ τοῦ ὁποῦ ἡ ἀσθενὴς λογικὴ εἶναι πρόδηλος.

ΔΙΑΦΟΡΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Τὴν 27 τρέχοντος μηνὸς περὶ τὴν 2 ὥραν μ. μ. ἐρονεύθη εἰς Μεσολόγγιον ὁ Καταλυματίας Ἀθανάσιος Βρανᾶς ὑπὸ τοῦ διαθεσίμου ἀξιωματικοῦ τῆς γραμμῆς Σ. Κρημνίδα διὰ προϋπάρχουσαν μεταξὺ των δυσἀρέσκειαν.

Περὶ τὴν 1. ὥραν μετὰ τὸ μεσονύκτιον τῆς 4 Ἀπριλίου εὐρέθη ἐντὸς τῆς ἐνταῦθα οἰκίας δημότου Ἀθηναίου εἰς ἄνθρωπος φονευμένος· ὁ αὐτοῦ γὰρ δὲν γνωρίζεται εἰς ἐτὶ, ἐφυλακίσθη ὅμως εἰς χωροφυλακὴ ἀδελφὸς τῆς οἰκοδεσποίνης κατὰ τοῦ ὁποῦ ὑπάρχει ὑπόνοια.

Ὁ ὑπομεινόμενος Κ. Φιλάρτος μετετέθη ἀπὸ Ὁλβας εἰς Ὑδραν.

Τὴν ἡμέραν τοῦ Πάσχα ἐνῷ ἡ κωνοφόρος ὁ Τομπάζης κατὰ τὴν ὥραν τῆς ἀναστάσεως ἐκκονοβόλει ἀτυχῆς περιστατικῶν, ἐστέρησεν ἓνα τῶν πυροβολιστῶν τὴν δεξιάν του χεῖρα.

(ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

membre de la Cour des Comptes, E. Mestanés négociant, et Adolphe Graff négociant, en qualité de membres supplémentaires. Cette commission est chargée, 1° de recevoir les demandes de toutes les personnes qui désireraient acquérir des actions; 2° de recevoir les lettres de change que, selon le règlement général de la Banque, chaque actionnaire est tenu d'émettre dès son inscription, et, 3° de convoquer la première assemblée générale des actionnaires, aux termes de l'art^e 12 du même règlement.

Par conséquent, est invité à adresser sa demande à cette commission, quiconque désire devenir actionnaire de la Banque Nationale de la Grèce.

Par ordonnance royale en date du 19/31 mars 1841 la Grèce Continentale, quant au service de la gendarmerie a été divisée en quatre Mirarchies, savoir:

— La Mirarchie de la Capitale, chef lieu Athènes, comprenant aussi le sous-gouvernement de Mégare.

— La Mirarchie de la Parnasside comprenant l'Attique, la Béotie, la Phocide et la Locride.

— La Mirarchie de Phthiotide et d'Eurytanie.

— La Mirarchie d'Acarnanie et d'Oétolie, comprenant aussi le sous-gouvernement de Trichonie.

Par ordonnance royale en daté du 3/15 avril M^r. Voulgari, a été nommé Démarque de la commune d'Hydra, et MM^{rs}. Giourdi, Barbara, Vadé Londa et Lazarimos adjoints de la même commune.

REVUE DES JOURNAUX.

LE SIÈCLE.

On lit dans le N° 249 de ce journal la suite d'un écrit sur la Crète dont nous avons déjà fait mention dans notre numéro précédent. Ce travail s'appuyant sur des assertions historiques a, comme nous, l'avons dit, pour but de garantir les Crétois contre l'influence de certaines circonstances politiques du moment, et d'indiquer une direction que l'auteur trouve plus en harmonie avec les intérêts de la Crète elle-même.

Le Siècle s'occupe ensuite de la Banque Nationale et constate la marche des travaux préparatoires de son établissement.

Enfin, après quelques nouvelles extérieures, le Siècle publie quelques renseignements qui lui sont envoyés à ce qu'il paraît de Céphalonie, sur une affaire qui s'y passe, et dans laquelle figurent plusieurs personnes assez recommandables de cette île.

LA MINERVE.

Son N° 805 ne contient rien de fort intéressant. Son principal article est un essai poétique composé à l'occasion de l'anniversaire du 25 mars, et tous le reste de son contenu est consacré à la publication des actes du gouvernement insurrectionnel de la Crète.

Le N° 806 de la même feuille cherche à démontrer par un assez long article, que la chrétienté doit aider la réünissite des projets des insurgés Crétois, de tout son concours. Enfin on lit dans le même numéro de la Minerve une lettre philosophique sur une prétendue division de la nation grecque en une deux classes distinctes. Cette réverie envisage la Grèce à travers l'histoire de plusieurs nations européennes et veut à toute force retrouver ici les éléments qui ont causé la décadence de certains empires. Il est parfaitement inutile d'analyser ce travail, qui est tout à fait de jantaisie, et dont la faiblesse de pensée est évidente pour tout le monde.

FAITS DIVERS.

Les demandes en emprunt à la Banque Nationale ont déjà commencé à être adressées au Ministère de l'Intérieur en vertu de la loi du 30 mars (11 avril) 1841.

M^r. Philartète sous-mirarque de gendarmerie vient d'être envoyé en cette qualité à Hydra.

Le 27 de ce mois le quartier maitre A. Branas, a été assassiné à Missolonghi, par un sous-officier en disponibilité nommé Kromidas. Ce meurtre est attribué à une haine qu'on savait exister depuis quelquetems entre la victime et son meurtrier.

Mr. le Rédacteur.

Je vous serais fort obligé de vouloir bien faire insérer les quelques lignes que je vous adresse ci-dessous, dans le plus prochain numéro du Courrier Grec. Agrérez, etc.

Grâce aux soins paternels de S. M. le Roi, la Banque Nationale tant désirée par les grecs, ne tardera pas à être établie. Je dois déclarer que durant les trois années depuis lesquelles j'escompte les fonds que le philhellène monsieur le Chevalier d'Eynard m'a confiés, on m'a toujours régulièrement remboursé, quelquefois même avant l'échéance, et que je ne me suis jamais trouvé dans la nécessité de faire un seul protêt. Que ceci puisse servir de renseignement aux capitalistes de la Grèce et de l'étranger, afin qu'ils ne craignent pas que leur argent, placé entre les mains des grecs, courre le moindre risque.

A cette déclaration, je dois ajouter ce qui suit, pour défendre mon honneur attaqué par la lettre de Mr. Green à Mr. Eynard, publiée dans le N° 807 du journal la Minerve, et dont quelques passages tendent à insinuer que ceux qui ont la gestion de fonds de Mr. Eynard escomptent, en secret, à un taux supérieur à celui de 8 0/0 fixé par monsieur Eynard. Etant chargé de la gestion des fonds de Mr. Eynard, je déclare publiquement que je n'ai jamais escompté à un intérêt supérieur au taux de 8 0/0, et j'offre, une somme de trois mille drachmes quiconque pourra prouver que j'ai escompté, une seule fois, à plus de 8 p. 0/0 d'intérêt.

GEORGES STAVROS.

NOUVELLES EXTERIEURES.

BELGIQUE.

Une crise politique de la plus haute gravité menace en ce moment la Belgique; nous allons brièvement en indiquer les causes.

Le 16 mars, une motion ayant été faite dans le sénat pour la formation d'un comité secret, les ministres se virent obligés de se retirer. Lecture fut alors donnée d'un projet d'adresse au roi, pour supplier S. M. de modifier le cabinet actuel, comme n'ayant pas la confiance de la chambre; la proposition, ayant été prise en considération, a été discutée lendemain publiquement et adoptée par 23 voix contre 19.

Ce vote engage décidément la lutte entre la bourgeoisie, dirigée par les hommes les plus capables du pays, et le clergé, appuyé sur une aristocratie retardataire et sur les électeurs ignorans des campagnes. Ces deux partis, qui depuis 1830 avaient vécu de concessions mutuelles pour se liquer contre l'ennemi commun, le parti oran-

(SUPPLEMENT.)

— Εἰς τὴν ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν γραμματικῶν ἔρχισαν νὰ διευθύνωνται αἰτήσεις δανείου κατὰ τὸν νόμον.

Κύριε Συντάκτα,

Θέλω μὲ ὑποχρεώσει μεγάλως ἂν εἰς τὸ προσεχέστερον φύλλον τοῦ Ἑλληνικοῦ Ταχυδρομίου δημοσιεύσῃς τοὺς ἐξῆς ὁλίγους στίχους μου. — Δεχθῆτε κ.τ.λ.

Διὰ τῶν πατριῶν προσπάθειων τῆς Α. Μ. τοῦ Σεβαστοῦ ἡμῶν Βασιλέως, ἡ τῶσον παρὰ τῶν Ἑλλήνων ἐπιθυμητὴ τράπεζα δὲν θέλει ἀργήσει νὰ συστηθῇ.

Χρῆστον νὰ δηλοῦνται ὅτι κατὰ τὴν τριετίαν καθ' ἣν διαχειρίζομαι τοκίζων πρὸς 8 ο/ο τὰ εἰς ἐμὲ ἐμπιστευθέντα κεφάλαια τοῦ Φιλέλλητος Ἰππότου Κυρίου Ἐννάρδου ἐπληρώθησαν πάντοτε τακτικῶς καὶ ἐνίοτε πρὶν τῆς προθεσμίας, καὶ δὲν ἔκαμα κἀνὲν διαμαρτηρικὸν, ἀς λάβουν τοῦτο ὡς παράδειγμα οἱ ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος Κεφαλαιοῦχοι διὰ νὰ μὴν υποπτεύσων ὅτι θέλουν διακινδυνεύσει τὰ χρήματά των εἰς χεῖρας τῶν Ἑλλήνων.

Κυρίτως τοῦτο πρὸς τὸ κοινὸν ὀφείλω συγχρόνως νὰ ἐκθέσω καὶ τὸ ἐξῆς πρὸς ὑπεράσπισιν τῆς προσβολῆσεως τιμῆς μου. Εἰς τὴν πρὸς τὸν Κύριον Ἐννάρδον ἐπιστολῶν τοῦ Κ. Γερὶν δημοσιευθείσαν εἰς τὸν ἀριθμὸν 807 τῆς ἐφημερίδος ἡ Ἀθηνᾶ περιέχονται ἐκφράσεις τινὲς τείνουσαι νὰ ἐμπνεύσων τὴν ὑποψίαν ὅτι οἱ διαχειριζόμενοι τὰ χρήματα τοῦ Κ. Ἐννάρδου λαμβάνουν πλαγίως προσθήκην τόκου ἐπέκεινα τοῦ παρὰ τοῦ Κυρίου Ἐννάρδου προσδιορισθέντος πρὸς 8 ο/ο. ἐπειδὴ λοιπὸν διαχειρίστης τῶν χρημάτων τοῦ Κυρίου Ἐννάρδου εἶμαι ἐγὼ, καθύστερον πανδῆμως δὲν ἐλάβον τὸν τόκον οὔτε λαπτόν ἐπέκεινα τῶν 8 ο/ο καὶ ὑπόσχομαι ἀμοιβὴν τριῶν χιλιάδων δραχμῶν εἰς πάντα ὅστις ἤθελεν ἀποδείξει ὅτι ἐλάβον ποτὲ, ἔστω καὶ εἰς μίαν μόνον περίστασιν, τόκον ἐπέκεινα τῶν 8 ο/ο.

Γ. ΣΤΑΥΡΟΣ.

ἑσωτερικαὶ εἰδήσεις.

ΒΕΛΓΙΚΗ.

Σπουδαία πολιτικὴ κρίσις συμβαίνει ἤδη εἰς Βελγικὴν τῆς ὑποίας ἰδού ἐν συντομίᾳ τὰ αἰτίαι.

Τῇ 16 Μαρτίου, προτάσκει γινόμενης ἐν τῇ Γερουσίᾳ νὰ συγκαταστήθῃ τῶν θυρῶν κλεισμένων, οἱ ὑπουργοὶ ἠναγκάσθησαν ν' ἀποχωρήσωσι. Τότε ἀνεγνώσθη σχεδίου ἀναφορᾶς πρὸς τὸν Βασιλέα δι' ἧς ἡ Α. Μ. παρακαλεῖτο νὰ μεταβάλῃ τὴν ἐνεστώσιν ὑπουργίαν ὡς μὴ ἀποκαμύβαν τὴν ἐμπιστοσύνην τῆς Βουλῆς. ληφθεὶς δὲ ὑπὸ τῆς προτάσεως ἐσυζητήθη αὕτη τὴν ἐπιούσαν δημοσίᾳ καὶ ἐγένετο δεκτὴ διὰ ψήφων 23 κατὰ 19.

Κατὰ συνέπειαν τοῦ κινήματος τούτου τῆς Γερουσίας, γινέσθαι ἤδη μάχη κατὰ-δῆλος μεταξὺ τῆς μέσης τῶν πολιτῶν τάξεως ἐργούσης ἐπὶ κεφαλῇ αὐτῆς τοῦς ἐκ-υπερίους ἀνδράς τοῦ τόπου καὶ τοῦ ἱερατείου ἐρεϊζομένου ἐπὶ τῆς ἀπιστοδορμικῆς ἀριστοκρατείας καὶ ἐπὶ τῶν ἀμαθῶν χωρικῶν ἐκλογίων. Τὰ δύο αὐτὰ κόμματα τὰ ὁποῖα ἀπὸ τοῦ 1839 ἠναγκάζοντο νὰ κάμωσι ἀμοιβαίαν παραχωρήσιν διὰ νὰ ἀντι-κρούσων ἐκ συγκινήσεως τὸν κοινὸν ἐχθρὸν, τὸ Ἀραουικὸν κόμμα τὸ ὁποῖον ἀπο-ποιεῖται εἰς τὴν Βελγικὴν πᾶν ἀνεξαρτησίαν δικαίωμα, τὰ δύο ταῦτα λέγω, κόμ-ματα σήμερον νικητὸρα, ἔστρεψαν τὰ ὄπλα των τὸ ἐν ἐναντίον τοῦ ἄλλου. Ὁ Βα-σιλεὺς Λεοπόλδος ἐδίδωκεν ἄχρι τοῦδε τὴν μέσιν ὁδὸν πεῖθων τοὺς φιλελευθέρους νὰ ἐγκαταλείψωσι ἡ τοὺς ἀχριστοὺς ν' ἀναβάλωσι τὴν ἐπιτυχίαν πολλῶν ἐκ τῶν εὐλόγων αὐτῶν ἀπαιτήσεων. ἀλλ' ἡ πάλιν εἰς τὴν ὁποίαν ἡ Γερουσία ἤδη ἔδωκε τὸ σύνθημα, καθίστηται ἤδη ἀδύνατον τὸ συμβιβαστικὸν αὐτὸ σύστημα, ὃ Βασιλεὺς εἶναι ἀνα-κασιμένος νὰ λάβῃ ἐν τῶν ἀντιπάλων μερῶν καὶ ἰδού ὁ κίνδυνος.

Γράφουν ἀπὸ Βρυξελλῶν τῇ 26 Μαρτίου.

Ἡ πολιτικὴ κρίσις τελειώνει ἤδη ἡ ἀναλαμβάνει νέαν φάσιν χειροτέραν παρ' ἄχρι τοῦδε.

Ἐχθὲς τὸ ἑσπέρως, μετὰ μακρὰν καὶ ζωερὰν συζήτησιν ἐν ὑπουργικῇ συμβουλίᾳ γινόμενῃ, τὰ μέλη τοῦ ἐνεστώτος ὑπουργείου διηρέθησαν ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τῆς διαλύσεως ἡ τῆς ἀναβολῆς τῶν Βουλῶν.

Σήμερον πρωῒα συνεκλήθη νέον συμβούλιον ἐνῷ οἱ χθρὲς μειοψηφούντες ἐκα-τόρθωσαν νὰ πείσωσι τοὺς συναδελφούς των μετὰ τὸ τέλος τῆς συνεδριάσεως ταύ-της ὑπεβλήθη εἰς τὸν Βασιλέα ἀναφορὰ, ὁμοφωνῶς ζητοῦσα, ὡς βεβαιώσιν, ἐκ μέρους τοῦ ὑπουργείου τὴν διάλυσιν μὲν τῆς κατ' αὐτοῦ ψηφισάσης Γερουσίας, τὴν διατήρη-σιν δὲ τῆς Βουλῆς τῶν ἀντιπροσώπων τῆς δημοκρατίας μετὰ τοῦ ὑπουργείου. ἂν ὁ Βασιλεὺς δὲν δεχθῇ τὴν προτεινομένην διάλυσιν, λέγουσι ὅτι τὸ ὑπουργεῖον θέλει παραιτηθῇ ὁλόκληρον.

ΤΟΥΡΚΙΑ.

Κωνσταντινούπολις, τῇ 2 Ἀπριλίου 1841.

— Λόγος ὁλονὲν γίνεται περὶ πολλῶν μεταβολῶν εἰς τὸ ἀνώτερον προσωπικὸν τῆς δικτατορίας, πολλοὶ μάλιστα ἀναφέρουσι καὶ τὰ ὀνόματα τῶν μελλόντων νὰ ἀποσυρθῶσιν ἀπὸ τὰ πράγματα καὶ τῶν διοδῶν αὐτῶν. ἀλλ' ἐπειδὴ τὰ νέα ταῦτα δὲν ἔχρουσι τὸ ἐπίσημον, ἀγνοοῦμεν μέχρι τίνος εἶναι βέβαια. ἂν καὶ ὁμολογούμεν ὅτι τοσάκις ἐπαναληφθέντα κατήχησαν νὰ φαίνωνται ὅχι ἀπίθανα.

7. Ἀπριλίου. Ἡ ὀριστικὴ ἀπάντησις εἰς τὰς ἀπαιτήσεις ὅσας ὁ Μεχμέτ Ἀλῆς ἐξέδωκεν ὡς πρὸς τὸ ἀπονέμον αὐτῷ τὴν κληρονομίαν Χάτι Σερίφ ἀντεστῆν ὡς γνωστὸν, ὑπὸ τῆς Πόρτας εἰς τὸ ἐν Λονδίῳ συμβούλιον, ἀλλ' ἀκόμη δὲν ἐλήφθη περὶ τῆς ἀπάντησεως ταύτης καμμία εἰδήσις. γενικῶς ὅμως φρονούσιν ὅτι ἡ περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ἀπόφασις δὲν θέλει βραδύνει, ἀλλ' ἀπεναντίας θέλει ἐκ-δοθῇ ὅσον οἷον τε τάχιον καὶ κατ' ὅλας τὰς πιθανότητας, συμβιβάζουσα ὅλας τὰς ἀξιώσεις εἰς τρόπον ὥστε νὰ δοθῇ ἤδη ὀριστικὸν τέλος εἰς τὸ ἀτελείωτον αὐτὸ Αἰ-γυπτιακὸν ζήτημα. Μολαταῦτα τὸ κοινὸν εἶναι ἀνυπόμονον νὰ μάθῃ βετικῶς ποῖα ἡ ἀπόφασις τοῦ ἐν Λονδίῳ συμβουλίου.

Τὸ νέον ὑπουργεῖον διὰ νὰ ἀποστασιάζῃ τοὺς μωρούς ἐχθρούς τῆς παρούσης κατα-στάσεως τῶν πραγμάτων, εἴτινες δὲν ἔπαυσαν διαδίδοντας ὅτι σκοπὸς τὸν δῆθεν εἶναι νὰ ἐκπληρῶνται εἰς τὸ ἀργαῖον σύστημα καὶ διὰ νὰ καθιστηθῇ τὰ πνεύματα ὡς πρὸς τὸ ἐλαττωθῆν ἐλαττωθῇ ἐν τῷ ὀθωμανικῷ Κράτει μεταρρυθμιστικὸν σύστημα, ἔσπευσε νὰ ἀναγγεῖλῃ δι' ἐπισήμου διακοινώσεως πρὸς ὅλους τοὺς παρὰ τῇ Ὑψ. Πόρτα πρέσβεις ὅτι σκοπὸς τοῦ Ὑψους τοῦ εἶναι νὰ μὴ μεταβάλῃ οὐδὲ κεραῖαν ἀπὸ τὰ γεγενημένα καὶ νὰ ἐξακολουθήσῃ τὰς ἐπιωφελεῖς μεταρρυθμίσεις, τελευταῖον ὅτι οἱ νεωστὶ διορισθέντες ὑπουργοὶ εἶχον καὶ αὐτοὶ τὰ αὐτὰ πληρέστατα αἰσθήματα καὶ ὅτι ὅλαις δυνάμεσι συνεδράμον τὴν μεταρρυθμιστικὴν διαθεσιν τοῦ Σουλτάνου. Τὸ κίνημα τοῦτο ἐπρόσένησε τὴν καλλίστην ἐντύπωσιν εἰς τὸ κοινὸν ὅτι μόνον με-ταξὺ τῶν Εὐρωπαίων, ἀλλὰ καὶ μετὰ πολλῶν Τούρκων οἵτινες ἔρχισαν ἤδη νὰ ἐννοώσι τὰ εὐσεργήματα τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς νομίμου τάξεως τῶν πραγμάτων.

Τὴν παρελθούσαν κυριακὴν ἔλαθεν ὁ Πρίγκις Πασᾶς τὸ λεγόμενον Με-ν-γούρι ἢ τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ Φερμάνι τὸ διορίζον αὐτὸν ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν Γραμ-ματικῶν καὶ ἀπονέμον αὐτῷ τὴν τοῦ Βεζύρη τίτλον. Ὁ Ἰζζέτ Βεῖς ἀξιωματικὸς τῆς Αὐλῆς ὁ καὶ κομιστὴς τοῦ Φερμάνιου αὐτοῦ, ὑπῆγε περὶ τὴν 10 π. μ. εἰς τὴν κατοικί-αν τοῦ Πρίγκι Πασᾶ ὅπου παρεῦρθεσαν καὶ ὁ Μουσταφὰ ἄρχης, σύμβουλος, Ἄαλὶ Ἐρρέντης, ὁ Βεῖλκτσης, ὁ Ἀχμετσης, ὁ Ἀρχιγραμματεὺς καὶ ἄπαντες οἱ ὑπάλληλοι τοῦ Ὑπουργείου. Ἀμὰ δ' ἐλθόντος τοῦ Ἰζζέτ Βεῖ, ἀνεγνώσθη τὸ Φερμάνι καὶ μετὰ τοῦτο ἀνάλογος εἰς τὴν περίστασιν ὀρθοκεντικὴ εὐχή.

Παρανοήσεις δὲ τῆς τελετῆς ταύτης καὶ ἀναχωρήσαντος τοῦ Ἰζζέτ Βεῖ, ὁ Πρί-γκις Πασᾶς ὑπῆγεν εἰς τὴν Πόρταν ὅπου συνεκλήθη συμβούλιον εἰς τὸ ὁποῖον, καθὼς καὶ εἰς ἅπαντα τὰ κατὰ τὰς προηγουμένας ἡμέρας συγκαταστήσαντα, λόγος κυρίως ἐγένετο περὶ τῶν ληπτέων μέτρων πρὸς τὴν βελτίωσιν τῆς οικονομικῆς κατα-στάσεως τῶν πραγμάτων.

giste, qui dénie à la Belgique ses droits à l'indépendance, maîtres aujourd'hui du terrain, se disputent la prééminence. Le roi Léopold avait jusqu'à ce jour procédé par transaction, obtenant des libéraux l'abandon ou du moins l'ajournement de beaucoup de leurs justes prétentions; mais la lutte engagée par le sénat rend désormais impossible ce système de transaction: le roi est mis en demeure de se pronon- cer, et c'est là qu'est le péril.

On écrit de Bruxelles, le 26 mars.

« La crise politique va avoir un terme ou entrer dans une nouvelle phase plus irritante peut-être que l'état actuel des choses.

« Hier soir, après un conseil des ministres long et animé, les membres du cabinet actuel sont restés divisés sur la question de dissolution ou de prorogation des chambres.

« Ce matin a eu lieu une nouvelle conférence dans laquelle la minorité a entraîné la majorité du conseil. A l'issue de ce conseil, il a été rédigé un rapport qui doit être en ce moment sous les yeux du roi. On assure que le ministère, à l'unanimité, demande la dissolution du sénat qui a voté contre lui, et le maintien de la chambre des représentants dont il possède la confiance. Le ministère se retirera, dit-on, en masse si le roi n'accepte pas la dissolution proposée. »

(Sémaphore)

TURQUIE

CONSTANTINOPLE 7 Avril

— Le nouveau cabinet, dans le but de mettre fin aux absurdes propos que des personnes mal intentionnées se plaisaient à répandre sur sa prétendue tendance à rétrograder vers l'ancien état des choses, et de rassurer les esprits au sujet du système de réformes, (*tanzimat hayrié*) introduit depuis peu dans l'empire ottoman, s'est empressé d'adresser une note officielle à toutes les légations accréditées auprès de la S. Porte, pour les informer que l'intention formelle de Sa Hautesse était de ne rien changer à ce qui existait et de persister dans la voie des réformes utiles, enfin que les ministres nouvellement nommés étaient, de leur côté, animés des mêmes sentiments et secondaient de tous leurs efforts les vues régénératrices du Sultan. Cette démarche a produit un excellent effet dans le public, non seulement parmi les Européens, mais aussi parmi un très grand nombre de Turcs, qui ont commencé à comprendre les bienfaits de la civilisation et de l'ordre légal.

— Dimanche passé, S. Exc. Rifaat pacha a reçu le *memchour*, ou *firman* du Grand Seigneur qui le nomme ministre au département des affaires étrangères et lui confère le titre de *yizir*. Izzet bey, l'un des chambellans du palais, porteur de ce *firman*, s'est rendu à 10 heures du matin à l'hôtel de Rifaat pacha, où se trouvaient déjà réunis le *mustechar*, conseiller, Ali effendi, le *beylikdgi*, l'*amedgi*, le chef des bureaux, ainsi que tous les employés de ce ministère. Immédiatement après l'arrivée d'Izzet bey, lecture fut faite du *firman* impérial, et un des ministres de la religion, qui était présent, recita les prières analogues à la circonstance.

Après cette cérémonie et le départ d'Izzet bey, Rifaat pacha se rendi à la Porte où fut tenu un conseil, dont les délibérations ainsi que celles des conseils tenus les jours précédents avaient pour but principal les mesures à adopter pour l'amélioration de la situation financière.

— Il est plus que jamais question de nombreux changements qui doivent, dit-on, avoir lieu incessamment dans le pernel de la haute administration. Il y a même des gens qui vont jusqu'à citer les noms des personnes qui doivent se retirer des affaires et ceux de leurs remplaçants. Mais comme tous ces bruits n'ont rien d'officiel, on ne sait pas jusqu'à qu'ils sont fondés, malgré l'espèce de consistance qu'ils ont acquise à force d'être répétés.

— On nous écrit d'Akshelir, qu'à la suite d'une altercation entre un jeune homme du *redif*, milice nationale, nommé Moustafa, et un armurier arménien de cette ville, au sujet d'une misérable différence de deux piastres sur le prix de raccommodage d'un fusil, le premier maltraita l'ouvrier d'une manière horrible et finit par le tuer d'un coup de crosse de fusil sur la tête, malgré la foule des assistants qui cherchaient à le tenir et à l'entraîner après lui avoir donné tort dans sa querelle avec l'Arménien. Poursuivi pour ce meurtre par les parents de la victime, Moustafa a été traduit devant le *shoura*, conseil de la ville, qui l'a absous sous prétexte qu'il faut qu'un *musulman* ait tué deux *rayas* pour pouvoir être condamné!! (Journal de Smyrne)

— Μᾶς γράφουν ἀπὸ Ἀκτάρη ὅτι ῥήξεως τινος γινόμενης μετὰ τοῦ νέου τινὸς ἀνι-κοντος εἰς τὴν ἐθνικὴν φρουρὰν ὀνόματι Μουσταφᾶ καὶ Ἀρμενίου ὀπλοποιοῦ τῆς αὐτῆς πόλεως, ῥήξεως λαβούσης τὴν ἀρχὴν τῆς ἀπὸ ἐλληνὴν φιλονεικίας περὶ δύο γροσσίων ὀφειλομένων ὑπὸ τοῦ πρώτου εἰς τὸν δεύτερον διὰ τὴν ἐπισκευὴν τοῦ ὅπλου του, ὁ δυστυχὴς Ἀρμενίος ἐκτετλήθη τῶσον καιρίως κατὰ κεφαλὴν ὑπὸ τοῦ Τούρκου ὥστε ἔμεινε νεκρὸς καὶ τοῦτο ἐνῷ συνεπαρίστατο πλήθος κόσμου καὶ ἐπροσπάθῃ νὰ ἐμποδίσῃ τὴν ἀδικίαν ταύτην· καταδιωγθεὶς ὑπὸ τῶν συγγενῶν τοῦ Ἀρμενίου, ὁ φονεὺς εἰσῆλθον εἰς τὸν Σουρὰν τῆς πόλεως, ὅστις τὸν ἀπέκρινεν ἐπὶ τῇ προτάσει ὅτι διὰ νὰ καταδικασθῇ ἕνας Μουσουλμάνος πρέπει νὰ σκοτώσῃ δύο βρεγιάδες!! (Ἐφημερίς τῆς Σμύρνης.)

Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ.

Διακηρύττει.

Κατὰ συνέπειαν τοῦ ἀπὸ 11 (23) Ἀπριλίου Β. Διατάγματος ἐκτίθεται εἰς μειοδικίαν δημοπρασίαν ἡ ἐργολαβία τῆς ἐξορύξεως μυλοπετρῶν ἐκ τῶν λατομείων τῆς νήσου Μήλου διὰ τρία ἔτη, ἐννοούμενα ἀφ' ἧς ἐγκρι-θῶσι τὰ πρακτικὰ τῆς δημοπρασίας, κατὰ τὰς ἀκολουθοῦσας συμφωνίας.

1. Ἡ ἐναρξίς τῆς ἐξορύξεως τῶν μυλοπετρῶν θέλει γενῇ, ἄμ. ἐπικυ-ρωθῇ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς δημοπρασίας, καὶ κοινοποιηθῇ διὰ τοῦ ἐπιστά-του ἐπὶ τῆς ἐξορύξεως τῶν μυλοπετρῶν εἰς τοὺς ἐργολάβους.

2. Αἱ ἐξορυχθησόμεναι πέτραι πρέπει νὰ ᾔναι τῶν ἐξῆς εἰδῶν καὶ τάξεων: αἷον

- α'. Μεγέθους τῶν Πελεκητῶν
- β'. » τοῦ Κάρικου
- γ'. » τῆς Πόλεως
- δ'. » τοῦ Μαστόρου
- ε'. » τῆς Μουτζούρας
- ς'. » τοῦ Χειρομύλου.

3. Ἡ ἐξορύξις θέλει γίνεσθαι ἐκ τῶν ἐν ἐνεργείᾳ λατομείων, ἐντὸς τῶν ὁποίων θέλουν ἀνοίγεσθαι ὑπόγεια ὅσα οἱ ἐργολάβοι νομίσουν ἰχανά διὰ τὴν ἐξορύξιν τῆς ἀπαιτουμένης ποσότητος μυλοπετρῶν. Ἄν δὲ προϊόντος τοῦ χρόνου, ἐκλείψῃ τὸ ἐξορυττόμενον εἶδος τῶν μυλοπετρῶν, ἡ κατα-σταθῇ ἀδύνατος ἡ ἐξορύξις του, τότε θέλουν ἀνοίγεσθαι παρὰ τῶν ἐργο-λάδων τῆς ἐξορύξεως, δι' ἀδείας τοῦ Δικαστοῦ καὶ τοῦ ἐπιστάτου τῆς καλλιέργειας, ἄλλα λατομεῖα, παρέχοντα τῆς αὐτῆς φύσεως ὕλην· ἀλλὰ προηγουμένως πρέπει νὰ γενῇ δοκιμασία παρὰ τῆς Κυβερνήσεως, μὴ τυχὼν καὶ αἱ ἐκ τοῦ νέου λατομείου ἐξορυττόμεναι πέτραι δὲν εἶναι τῆς αὐτῆς μετὰ τὰς ἐξορυττόμεναι ἤδη ποιότητος, καὶ ἐτομένως δὲν εἶναι τὸσον ἄχρηστος, ἢ μήπως καταστάνουσι τὸν ἄλευρον βλαβερὸν εἰς τὴν ὑγείαν τῶν ἀνθρώπων.

4. Ὁ ἀριθμὸς, τῶν κατ' ἔτος ἐξορυχθησομένων μυλοπετρῶν, προσδιο-ρίζεται ὡς ἐξῆς:

Ἐκ τοῦ 1. εἶδους τῆς πελεκητῆς	
Διὰ τὸ α'. ἔτος κομμάτια	600
» β'. » »	1000
» γ'. » »	1200
	2800 κομμάτια.

Εκ του 2. είδους του Καρίκου	
Διά τὸ α. ἔτος κομμάτια	600
» β. » »	2000
» γ. » »	2500
	5100 κομμάτια.
Εκ του 3. είδους τῆς Πόλεως	
Διά τὸ α. ἔτος κομμάτια	600
» β. » »	3500
» γ. » »	3500
	7600 κομμάτια.
Εκ του 4. είδους του Μαστόρου	
Διά τὸ α. ἔτος κομμάτια	10000
» β. » »	10000
» γ. » »	10000
	30000 κομμάτια.
Εκ του 5. είδους τῆς Μουντζούρας	
Διά τὸ α. ἔτος κομμάτια	25000
» β. » »	25000
» γ. » »	25000
	75000 κομμάτια.
Εκ του 6. είδους Χειρόμυλα.	
Διά τὸ α. ἔτος κομμάτια	60
» β. » »	60
» γ. » »	60
	180 κομμάτια.

5. Αἱ ἐξορυττόμεναι μυλόπετραι θέλουν μετακομίζεσθαι δι' ἰδίον ἐξο-
δὸν τοῦ ἐργολάβου εἰς τὸν λιμένα τῆς νήσου. Αἱ δὲ ἐξορυττόμεναι ἀπὸ
α. Μαῖου μέχρι τέλους Σεπτεμβρίου θέλουν καταβιβάζεσθαι, δι' ἐξόδων
τοῦ αὐτοῦ ἐργολάβου, εἰς τὸ παρακείμενον κατὰ τὸ λατομεῖον παράλιον,
καὶ θέλουν ἐναποταμιεύεσθαι εἰς τὴν ἀποθήκην, ἂν τοιαύτη ᾗθελεν οἰκο-
δομηθῇ, ἢ ἐπισφραγίσθαι κατὰ τὴν τάξιν, τὴν ὁποῖαν ὁ ἐπὶ τῆς καλλιερ-
γείας ἐπιστάτης ᾗθελε προσδιορίσει. Ἀλλὰ διὰ τὰς μυλόπετρας ταύτας
αἵτινες, δὲν ᾗθελεν μετακομίζεσθαι εἰς τὸν λιμένα τῆς πόλεως, θέλουν
λαμβάνει οἱ ἐργολάβοι ὀλιγώτερον τιμὴν ἐξ ἑκάστου είδους, ὡς ἐφεξῆς:

Διὰ τὰς τοῦ 1 είδους λεπτά	20	εἴκοσι
» 2 » »	20	εἴκοσι
» 3 » »	15	δεκαπέντε
» 4 » »	7	ἑπτὰ
» 5 » »	2	δύο
» 6 » »	30	τριάκοντα.

6. Τὸ μέγεθος τῶν ἐξορυχθησομένων είδων προσδιορίζεται ὡς ἀκο-
λουῦσως:

α'. Ἡ τοῦ α. μεγέθους Πελεκητῆ ἀπαιτεῖται νὰ ἔχῃ $\frac{50-45}{100}$ ἑκάστη
πλευρὰ κατὰ μῆκος, $\frac{35-30}{100}$ κατὰ πλάτος καὶ $\frac{10-8}{100}$ κατὰ βάθος τοῦ
Βασιλικοῦ πήχεως.

β'. Ἡ τοῦ β'. μεγέθους τοῦ Καρίκου ἀπαιτεῖται νὰ ἔχῃ, ἀφαιρου-
μένων τῶν ἀχρήστων ἐξοχῶν αὐτῆς, τοῦλάχιστον $\frac{10-45}{100}$ ἑκάστη πλευρὰ
κατὰ μῆκος, $\frac{35-30}{100}$ κατὰ πλάτος, καὶ $\frac{10-8}{100}$ κατὰ βάθος τοῦ Βασι-
λικοῦ πήχεως.

γ'. Ἡ τοῦ γ'. μεγέθους τῆς Πόλεως, ἀφαιρουμένων τῶν ἀχρήστων
ἐξοχῶν αὐτῆς, πρέπει νὰ ἔχῃ τοῦλάχιστον $\frac{45-40}{100}$ ἑκάστη πλευρὰ κατὰ
μῆκος, $\frac{35-30}{100}$ κατὰ πλάτος καὶ $\frac{10-8}{100}$ κατὰ βάθος τοῦ Βασιλ. πήχεως.

δ'. Ἡ τοῦ δ'. μεγέθους τοῦ Μαστόρου, ἀφαιρουμένων τῶν ἀχρήστων
ἐξοχῶν αὐτῆς, ἀπαιτεῖται νὰ ἔχῃ τοῦλάχιστον $\frac{10}{100}$ ἑκάστη πλευρὰ κατὰ
μῆκος, $\frac{35}{100}$ κατὰ πλάτος καὶ $\frac{10-8}{100}$ κατὰ βάθος τοῦ Βασιλικοῦ πήχεως.
Ἡ ἔλλειψις μιᾶς τῶν εἰρημένων πλευρῶν αὐτῆς, δύναται μὲν ν' ἀναπλη-
ροῦται ἀπὸ τὸ περίσσευμα τῆς ἄλλης, ἀλλὰ ποτὲ μικροτέρα τῶν $\frac{35}{100}$
μῆκους.

ε'. Ἡ τοῦ ε'. μεγέθους τῆς Μουντζούρας ἀπαιτεῖται τοῦλάχιστον νὰ
ἔχῃ $\frac{30}{100}$ ἑκάστη πλευρὰ κατὰ μῆκος, $\frac{15-10}{100}$ κατὰ πλάτος, καὶ $\frac{10-8}{100}$
κατὰ βάθος τοῦ Βασιλικοῦ πήχεως. Καὶ τοῦ μεγέθους τούτου ἡ ἔλλειψις
μιᾶς τῶν πλευρῶν δύναται μὲν ν' ἀναπληροῦται ἀπὸ τὸ περίσσευμα τῆς
ἄλλης, ἀλλὰ ποτὲ μικροτέρα τῶν $\frac{20}{100}$ μῆκους, μὴ συμπεριλαμβανομένων
τῶν ἀχρήστων ἐξοχῶν αὐτῆς.

ς'. Ἡ τοῦ ς'. μεγέθους τῶν Χειρόμυλων ἀπαιτεῖται νὰ ἔχῃ $\frac{50-40}{100}$
διάμετρον τοῦλάχιστον.

7. Ὅλα τ' ἀπαιτούμενα διὰ τὴν ἐξόρυξιν ἐξοδα λογίζονται εἰς βάρος
τοῦ ἐργολάβου.

8. Ὁ ἐργολάβος εἶναι ὑπόχρεως νὰ ἐπισκευάσῃ τοὺς δρόμους διὰ τὴν
μεταφορὰν τῶν μυλόπετρῶν, καὶ τὰς πλατείας διὰ τὴν ἐπισφάρευσιν
αὐτῶν, καὶ νὰ κρατῇ εἰς καλὴν κατάστασιν τὸ ἐν τοῖς λατομείοις φρέαρ.

9. Αἱ μετακομίζόμεναι πέτραι εἰς τὸν λιμένα τῆς νήσου θέλουν πλη-
ρόνεσθαι παρὰ τοῦ ἐπιστάτου τῆς διαχειρίσεως, εὐθὺς μετὰ τὴν παρά-
δοσιν ἑκάστης ποσότητος, εἰς τὴν τιμὴν, ἥτις θέλει ἀποφασισθῇ εἰς τὴν
μειοδοτικὴν δημοπρασίαν.

Αἱ δὲ μετακομίζόμεναι εἰς τὸ πλησίον τῶν λατομείων παράλιον θέλουν
πληρόνεσθαι, ἅμα ἐπεβιβάζωνται εἰς τὰ πλοῖα, τὰ ὁποῖα ἀγοράζουν αὐτάς,
κατὰ τὴν ἐννοίαν τοῦ ἄρθρου 5 τῆς παρούσης διακηρύξεως.

10. Ὅσοι πέτραι σπᾶσῶσι, κατὰ τὴν μετακόμισιν ἀπὸ τὰ λατομεῖα
εἰς τὸν λιμένα, δὲν θέλουν πληρόνεσθαι ἐπὶ τοῦ μεγέθους, τὸ ὅποιον εἶχον
πρὶν σπᾶσῶσιν, ἀλλ' ἐπὶ ἐκείνου, εἰς τὸ ὅποιον ᾗθελεν καταντῆσαι κατὰ
τὴν ὥραν τῆς παραδόσεως εἰς τὸν ἐπιστάτην τῆς διαχειρίσεως.

Ὁ ὑπεύθυνος συντάκτης ΙΩΑΝΝΗΣ Α. ΜΠΑΛΗΣ.

11. Ἐὰν ὁ ἐργολάβος δὲν μετακομίσῃ ἐν ὅσῳ καιρῷ τὰς μυλόπετρας
εἰς τὸν προσδιορισθέντα τόπον, ὁ ἐπιστάτης τῆς καλλιεργείας ἔχει τὸ
δικαίωμα νὰ συμφωνῇ πλοῖα διὰ τὴν μετακόμισιν αὐτῶν, καὶ τὰ ἐξοδα
αὐτῶν θέλουν εἶναι εἰς βάρος τοῦ ἐργολάβου.

12. Ὁ ἐργολάβος θέλει εἶναι εἰς βάρος τούτους ἐργάτας, ὅσους νομίσῃ ἀναγκαίους
διὰ τὴν ἐξόρυξιν τῶν ὡς ἀνωτέρω προσδιορισθειῶν ποσοτήτων πετρῶν,
ἀκολουθῶν τὰς ὁδηγίας τοῦ ἐπιστάτου τῆς καλλιεργείας διὰ τὴν καλὴν
διατήρησιν τῶν λατομείων.

13. Ἄν ὁ ἐργολάβος δὲν ᾗθελεν ἐξορύξει τὰς προσδιορισθείσας ποσότη-
τας δι' ἑκάστον ἔτος, ἐκ τῶν σημειωθέντων ὡς ἀνωτέρω είδῶν, καὶ δὲν
ᾗθελε παραδώσει αὐτάς ἐντὸς ἑκάστου ἔτους, θέλει ἀποζημιῶν τὸ δημόσιον
ᾗθελε παραδώσει αὐτάς ἐντὸς ἑκάστου ἔτους, θέλει ἀποζημιῶν τὸ δημόσιον
διὰ τὴν ἔλλειψιν, κατ' ἀναλογίαν τῶν προσφερθησομένων παρ' αὐτῶν
τιμῶν ἐπὶ δημοπρασίας δι' ἑκάστον είδος πετρῶν, καὶ τοῦ ἐλλείποντος ἀριθ-
μοῦ ἐξ ἑκάστου είδους.

Τὸ δημόσιον θέλει ἀναδέχεσθαι εἰς βάρος τοῦ καὶ τὰς ὅσας ὁ ἐργολάβος
ᾗθελεν ἐξορύξει πέτρας ὑπερβαίνουσας τὸν ὁρισμένον ἀριθμὸν, ἐχούσας ἢ
ᾗθελεν ἐξορύξει εἰς τὴν παρούσαν διακήρυξιν ἐξοχῶν καὶ μέ-
μῃ τὰς διαγραφόμενας εἰς τὴν παρούσαν διακήρυξιν ἐξοχῶν καὶ μέ-
γεθος. Ἀλλὰ τούτων ἡ τιμὴ θέλει πληρόνεσθαι εἰς τοὺς ἐργολάβους μετὰ
τὴν πώλησίν των, κατ' ἀναλογίαν τῶν προσφερθησομένων παρ' αὐτῶν
διὰ παρομοίας ἄλλας εἰς τὴν δημοπρασίαν τιμῶν.

14. Ὁ ἐργολάβος ὀφείλει νὰ δώσῃ ἀξιοχρεῶν ἐγγυητὴν καὶ πληρωτὴν
διὰ τὴν ἀκριβῆ ἐκπλήρωσιν τῶν ὑποχρεώσεων τοῦ, κατὰ τοὺς ἐνδιαλαμ-
βανομένους ὅρους εἰς τὴν παρούσαν διακήρυξιν.

15. Ὁ ἐργολάβος ὑποχρεοῦται νὰ κάμῃ κατ' ἔτος δύο ἀποπείρας δοκι-
μασιῶν εἰς τὰ μέρη τὰ ὁποῖα σημειωθῶσιν ἀπὸ τὸν Διοικητὴν καὶ τὸν
ἐπιστάτην τῆς καλλιεργείας μετὰ ἰδία ἐξοδα, ἑκάστη τῶν ὁποίων θέλει
γίνεσθαι μετὰ δύο τεχνίτας, καὶ θέλει διαρκεῖ 4 ἡμέρας, ἢ καὶ ὀλιγώτερον
κατὰ τὴν ἀνάγκην.

16. Αἱ πέτραι θέλουν ὑποδιαμερίσθαι παρὰ τοῦ ἐπιστάτου τῆς καλ-
λιεργείας, διὰ τοῦ ἰδίου ἐργολάβου εἰς τὰ διάφορα μεγέθη, ἥτοι γενο-
μένων τῶν ἐξόδων παρὰ τοῦ ἐργολάβου τῆς ἐξορύξεως, καὶ θέλουν κατα-
γράφεσθαι εἰς ἐπὶ τούτῳ βιβλίον, τὸ ὅποιον θέλει δοθῇ εἰς τὸν ἐπιστά-
την, κατὰ τὰς ἐκδοθησομένας ὁδηγίας παρὰ τῆς Γραμματείας.

17. Ἡ δημοπρασία ἀρχίζει τὴν 1 Μαΐου ἐρχομένου, καὶ θέλει λάβει
πέρας εἰς τὴν 3 τοῦ αὐτοῦ, ἀποκατεμένου τοῦ ἀποτελέσματος εἰς τὴν
ἐγκρίσιν τῆς Κυβερνήσεως.

18. Ἡ δημοπρασία θέλει ἐνεργηθῇ εἰς τὴν νῆσον Μῆλον, καθέραν τῆς
ὑποδιοικήσεως Μήλου, ἐν τῷ προσδωρισμένῳ τόπῳ τῆς δημοπρασίας,
παρὰ τῆς ἐκεῖ διοικητικῆς ἀρχῆς, τοῦ ἐπιστάτου τῆς καλλιεργείας καὶ
τοῦ τελώνου, ἢ εἰρηνοδίκου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 Ἀπριλίου 1841.

Ὁ Διευθυντὴς Γ. Κ. ΤΙΣΑΜΕΝΟΣ.

Τὸ Συμβούλιον

Ι. Α. ΣΟΥΤΣΟΣ, Ι. ΒΙΖΟΥΛΑΣ.

Θ. ΣΚΙΝΑΣ.

Ἀριθ. ἐγγράφ. 148 καὶ 267

Ἀριθ. βιβλ. καταχωρ. 1.6.

ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

Π ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑΣ ΚΑΙ ΛΙΘΟΓΡΑΦΙΑΣ

Δηλοποιεῖ, ὅτι

Κατὰ συνέπειαν τῆς ὑπ' ἀριθ. 35,046 τῆς 14 Δεκεμβρίου π. ε. διαταγῆς τῆς ἐπὶ τῶν
Οἰκονομικῶν Βασ. Γραμματείας τῆς Ἐκτελέσεως ἐκτίθεται εἰς πλειστηριασμὸν ἡ ἐκποίησις
ἐνὸς ἐυλίνου στεινωτοῦ πτεστῆριου καὶ διακοσίων μουκαβάδων διὰ στίλβωσιν χαρτίου.

Ομοίως ἐκτίθεται εἰς μειληψίαν ἡ κατασκευὴ πεντακοσίων κομματίων λεῶν καὶ εὐθέων
ἐυλίων καὶ ἐτέρων ἐννεακοσίων κομματίων ἐυλίων μικρῶν σφιντῶν διὰ τὰς σελίδας τῶν στοιχείων,
τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ ᾗναι ἀπὸ ἐυλίων δόγας κατὰ τὰ δείγματα.

Ἡ δημοπρασία αὐτῶν ἀρχομένη τὴν 21 τοῦ τρέχοντος μηνὸς θέλει τελειώσῃ τὴν 23 τοῦ
αὐτοῦ, ὥραν 2 μ. εἰς τὸν συνθετὸν τόπον τῶν δημοπρασιῶν.
Τὸ ἄνω πτεστῆριον καὶ εἰς μουκαβάδας εὐρίσκονται τῆς εἰς τὸ βιβλιοδετεῖον τοῦ Κ. Παρθε-
νίου Μαρκολίνου κειμένου πλησίον τῆς ἐκκλησίας (ἢ Καπνικαρία).

Ἡ τιμὴ τοῦ πτεστῆριου καὶ τῶν μουκαβάδων θέλει πληρωθῇ πρὸς τὸ διοικητικὸν ταμεῖον
Ἀττικῆς εἰς δύο ἴσας ὁδοὺς ἐπὶ ἀξιοχρεῶν ἐγγυήσεως: ἡτοὶ ἡ πρώτη μετὰ ἑξ ἡμέρας ἀπὸ τῆς
παραλαβῆς των καὶ ἡ δευτέρα τὴν 31 Δεκεμβρίου 1841. Ἡ δὲ πληρωμὴ τῶν ἄνω ἐυλίων
ἐργαλείων θέλει γένεθαι πρὸς τὸν ἐργολάβον ἀμέσως μετὰ τὴν παραλαβὴν αὐτῶν, τὰ ὁποῖα ὑπο-
χρεοῦται νὰ παραδώσῃ ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐγγραφῆς τῶν πρακτικῶν τῆς δημοπρα-
σίας, ἄλλως θέλουν κατασκευασθῇ ἀμέσως δι' ἄλλου ἐργολάβου εἰς βάρος τοῦ πρώτου δι' ὅσα
περιπλέον πληρωθῶσιν εἰς τὸν δεύτερον.

Τὰ ἐξοδα τοῦ χαρτοσήμου καὶ τοῦ κήρυκος εἶναι εἰς βάρος τῶν τελευταίων προσφερτῶν.
Ἡ ἐγκρίσις τῆς δημοπρασίας ἐπιφυλάττεται εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Β. Γραμματείας.
Ἐν Ἀθήναις, τὴν 3. Ἀπριλίου 1841.

Ὁ προσωρινὸς διευθυντὴς τῆς Β. Τυπογραφίας κ.λ.π.

Α. ΦΟΡΣΤΕΡ.

Ὁ Οἰκονόμος καὶ Γραμματεὺς.

Δ. Γ. Φιλάρετος

Ἀριθ. ἐγγράφ. 1001

Ἀριθ. βιβλ. καταχ. 122.

Διὰ τὸ εἰς Κεφαλὰρι Βασιλ. Πυριτοποιεῖον ἀναγκασιῶν 2,800 ὀκάδες θείου καλλίστης
ποιότητος.

Ὅσοι δὲ ἐπιθυμοῦν τὴν χορήγησιν ταύτης δύναται νὰ παρευρεθῶσιν εἰς τὸν τόπον τοῦ
συναγωνισμοῦ κατὰ τὴν 1. τοῦ ἐλευσομένου μηνὸς Μαΐου ἡμέραν πέμπτην ὥραν 10 π. μ.
ὅπου ὁ μειοδότησας θέλει λάβει τὴν χορήγησιν.

Οἱ ὅροι τῆς συμφωνίας καθὼς καὶ τὸ δείγμα ὑπάρχον εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς διοικήσεως
Ἀργολίδος καὶ τῆς διευθύνσεως τῶν ὀπλοστασίων.

Ναύπλιον, τὴν 3 Ἀπριλίου 1841.

Ἡ Κεντρικὴ Διεύθυνσις τῶν ὀπλοστασίων

Ν. ΝΕΙΜΑΙΕΡ

Ἀντισυνταγματάρχης.

Le gérant responsable JEAN A. BAILL.